

HER PARÇASI HARİKA

Kıssa-i Musa

safvet senih

HER PARÇASI HARİKA

Kıssa-i Musa

safvet senih

HER PARÇASI HARİKA

Kıssa-i Musa

safvet senih

KISSA-İ MUSA

Editör
Kalender YILDIZ

Görsel Yönetmen
Engin ÇİFTÇİ

Kapak
İhsan DEMİRHAN

Mizanpaj
Necmi TOPAL

ISBN
975-278-152-7

Yayın Numarası
406

Basım Yeri ve Yılı
Çağlayan Matbaası / İZMİR Tel: (0232) 252 20 96
Haziran 2005

Genel Dağıtım
Gökkuşağı Pazarlama ve Dağıtım
Alayköşkü Cad. No: 12 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 519 39 33 Faks: (0212) 519 39 01

Işık Yayınları
Emniyet Mahallesi Huzur Sokak No: 5
34676 Üsküdar/İSTANBUL
Tel: (0216) 318 42 88 Faks: (0216) 318 52 20

www.isikyayinlari.com

İÇİNDEKİLER

Hz. Musa Aleyhisselam

Hak Teâlânın çok defa
Kur'an'ında bahsettiği
Ulül-azm Peygamber
Yüce Nebi Hz. Musa
Doğmuştu çok fena
Şartlar altında
Zira
O zamanlar kâhinin biri
Firavun'a şöyle demişti:
"Tedbir al çabuk!
İsrail oğullarından
Doğacak bir çocuk
Götürecek senin saltanatını."

Zaten Firavun'un
İşi fesattı ve bozgun...
Fırsat bilip bunu da
Ne kadar varsa
Bebek-çocuk
Başladı katliama

Sadece bırakıyordu
Kızları hayatta
Ama
Her şeyi görüp gözeten Rahman'a
Ayan beyandı olup bitenler
Elbette Hak Teâlâ
Firavun ve veziri Hâmân'a
Bildirecekti hadlerini
Getirerek, korktuklarını başlarına

Hem de
İsmi İsrail olan Yakub'un
Ezile ezile
Horlanan oğullarını kılacaktı
Önder ve vâris...
Doğularında ve batılarında
İçini bereket
Ve nimetlerle doldurduğu arzın...
Karşılık olarak sabırlarına
Evet, aktif bir sabırla
Ateş üzerinde dururcasına
Ama işler yaparak
İçlerini yakarken bir köz...

Yerine getirildi işte
Verilen bu İlâhî söz...

Bunun için vahyeyledi Mevlâ
Yeni doğmuş Musa'nın annesine:
"Onu emzir!
Kaygı duyduğunda da
Zarar gelmesinden kendisine
Bırakıver onu Nil'e
Sonra da artık, hiç üzülme
Çünkü Biz onu tekrar sana
Geri vereceğiz
Ve kılacağız onu
Peygamberlerden bir peygamber."
Bu meselede Hak Teâlâ
Şöyle diyor Hz. Musa'ya da:
"Ey Musa
Attım senin üzerine
Kendimden bir muhabbeti
İnsanlar gönüllerinden seni
Sevsinler diye
Hem yetişmen için Benim nezaretimde
Gözümün önünde!"

Ne derin, iltifat ya Rabbi
Nasip eyle bizlere de
Böyle bir sevgi!
Gökler ve yerdekilerin hepsi
Sevsinler bizi...

"Emzir!" emri
Bir hikmete mebni;
Bebek bir kere emdi mi
Artık unutmaz emdiği kimseyi
Evet, annesini emince
O özel kokusuna
Olup aşina
Onu nakşedercesine
Çakar kalbine
Çünkü İlâhî hikmet muktezasınca
Daha sonra
Tanıyacak annesini bununla
Tekrar bulunca karşısında
Yaptırımcı bilgi
Vahiy gereği
Emzirip bebeği annesi
Sağlam bir sepet içinde
Bırakıverdi Nil'e
Nil ki
Bir zamanlar
Bütün güzellikleriyle
Züleyhâ'nın gözlerinde
Dinlenirdi...

Musa sepet içinde
Akıp giderken
Bir yitik gibi
Nil'in üzerinde
Firavun ailesi
Gördü sepeti
Firavun'un hanımı Âsiye
Sepetin içinden çıkınca
Bebek Musa,
Heyecanla dedi kocasına:
"Gözümüz aydın!
Onu öldürtme
Ne olur!
Belki bize
Verir fâide
Veya evladımız olur."

Sezemezlerdi elbette
Varacağını ta nereden nereye
İşin sonunun...
Evet neticede
Hz. Musa
Olacaktı Firavun'a
Bir düşman, bir tasa

Öbür tarafta
Annesinin gönlü
Bomboş ulaştı sabaha
Gam ve tasa
Yol vermiyordu kalbine
Hiçbir şeyin girmesine
Aklı da sıfıra
İnmiş bir hâlde
Çalkalanıyordu heyecanla
Az daha
Ele verecekti
Kendisini...

Evet, haber alacağım diye
Sezdirecekti yaptığı işi
Ve edecekti deşifre
Musa'nın hâlini

Ama Hak Teâlâ
Pekiştirdi de kalbini;
Musa'nın ablasına
Şöyle dedi:
"Takip et izini
Haber getir bana!"
O da;
Onlar varmadan farkına
Gözetledi daima
Kardeşini uzaktan
Öte yandan

Bebek Musa
Emmiyordu asla
Hiçbir sütanneyi
Çünkü Rabbi
Böyle dilemişti.

Varıp bunun üzerine
Ablası, bir teklifle
Şöyle dedi:
“Size
Göstereyim mi
Onu emzirecek iyi mi iyi
Bir aile...”
Kabul ettiler
Bu teklifi
Aslında Rabbi
Yapmıştı böylece
Gözü aydın olsun
Hem gam çekmesin
Hem de bilsin diye
Gerçek olduğunu
Allah’ın vadinin...

Fakat yine de
Bilmez pek çokları
Ne sırlar var İlahî takdirde.

Saraya gidince anne
Kavuştu bebeğine
Bebek de annesine

İşte onu böylece
Allah'tı geri veren annesine
Fakat yine de
Bilmez bunu pek çok kimse
Bu şekilde.

Annesinin atmosferinde
Öğrendi çocuk Musa
Hem de Firavunun sarayında
Özüne ve köküne dair
Lazım olacak ileride
En doğru bilgileri bir bir

Hz. Musa
Gençlik çağına
Girip olgunlaşınca
Allah ona
Hem ilim, hem hikmet verdi
Önceki nebilere verdiği gibi
Hep böyle bahşeder Mevlâ
Mükâfatını, güzel davrananlara

Bilelim ki
Ayrıdır birbirinden
İlim tecellisiyle
Hikmet tecellisi...
Nice ilim adamları vardır ki
Verilmediğinden kendilerine hikmet
Hâdiseler karşısında hep
Kalırlar hayret ve dehşet
Tepkileri içinde.
Hikmet sahipleri ise
Hep bilge bir tavır içinde
Yaklaşırlar meseleye...
Hallederler her şeyi
Yağdan kıl çeker gibi
Hem de insanları idareyi
Bilerler çok iyi
Çünkü her teknik ve stratejiyi
Uygularlar maharetle...

Saraydan ayrılıp Musa
Halkın habersiz olduğu sırada
Girdi şehre
Gördü orada
Dövüşenleri birbiriyle
Biri kendi tarafından
Öteki düşman

Taraftarı yardım istedi
Musa da Mısırlıya
Bir yumruk indirdi
Ölüme sebep oldu vurmakla:
"Bunu," dedi "bana
Yaptırdı, saptırıcı şeytan;
O, apaçık bir düşman...
Rabbim beni bağışla
Doğrusu uğrattım kendimi ziyana."

İşte bu ciddi
Ve gönülden istiğfarla
Mazhar oldu İlâhî affa
Çünkü Gafur ve Rahîm olan
Ancak Allah-ü Teâlâ

Hz. Musa:
"Rabbim!" dedi,
"Lütfettiğin nimetlere andolsun ki
Artık suçlulara
Olmayacağım asla arka."

Korku ve telaş içinde
Etrafı gözetleye gözetleye
Sabahladı şehirde
Ne görsün bir de
Dün kendisinden
Yardım dilenen,
Şimdi de
Feryad ederek
İmdat istiyordu yine
Musa ona dedi ki:
"Doğrusu sen
Bir azgınsın besbelli!"
Musa yine de
Yakalamak isteyince
Düşmanları olan kişiyi
O adam dedi ki:
"Ey Musa
Kıydığın gibi
Dün bir cana
Kıymak mı istiyorsun bana
Demek arabulucu olmak
İstemiyor da
Buralarda yaman bir zorba
Olmak arzusuyla
Dolaşıyorsun sen!"

Şehrin öbür ucundan ta
Bir adam geldi yanına:
“Ey Musa!” dedi
İleri gelenler seni
Öldürmek için hakkında
Müzakere ediyorlar!
Çık buradan hemen şu anda
İnan ki ben senin
İyiliğini isteyenlerdenim.”

Hz. Musa korka korka
Çıktı oradan
Ve: “Rabbim!” dedi,
“Kurtar beni
Zalimler güruhundan.”
Medyen’e yöneldiğinde:
“Umarım, dedi,
Rabbim beni
Doğru yola ilete...”
Hz. Musa
Vardığında başına
Medyen kuyusunun
Buldu orada
Hayvan sulayan
Birçok insan

Ama onların gerisinde de
İki kadın gördü çekingen
Ve hayvanlarını geri çeken
Dedi ki onlara:
“Nedir derdiniz?”
Dediler ki:
“Sulayıp çekilmeden çobanlar
Sokulup sulayamayız biz.
Babamız da var
Ama çok ihtiyar!”
Hz. Musa
Bunları duyunca
Kendi kendine
Geldi gayrete
Onların suladı
Bütün hayvanlarını
Ve çekildi gölgeye:
“Muhtacım! Rabbim.” dedi.
“Doğrusu her hayra
İndireceğin bana.”

Bir müddet sonra
O iki kadından biri
Yürüyerek utana utana
Geldi
Ve: “Babam, dedi,
Çağırıyor seni
Suladığın için hayvanlarımızı
Karşılığını ödemek üzere.”

Hz. Musa gelip babalarına
Anlatınca
Gelenleri başına
Dedi ki baba:
"Artık korkma!
Kurtuldun o zalim kavimden."
Bu yaşlı baba
Şuayb nebidir
Bazılarınca...

O iki kızdan birisi;
Akıllı ve talihli:
"Babacığım, dedi
Onu çoban tut ücretle
Çünkü bu hususta
En iyi kimse
Hem de
Güçlü ve güvenilir kişi bence."
Yaşlı baba dedi ki:
"Bana sekiz yıl çalışmana
Karşılık olarak
Nikâhlamak istiyorum sana
Birisini şu iki kızımdan
Eğer on yıla tamamlarsan
Artık o da senin iyiliğinden...
Yoksa...
Ağırlık vermek istemem sana
Kabul edersen
Beni de bulacaksın
İyi kimselerden inşaallah"

Şöyle cevap verdi
Hz. Musa:
"Bu seninle benim aramda
Bu iki süreden hangisini
Doldurursam doldurayım
Demek ki
Kızmak yok bana
Söylediklerimize de
Vekilimizdir Allah."

Yıllar sonra artık Hz. Musa
Uzun süreyi doldurunca
Bir kış mevsiminde
Çıkmıştı yola
Ailesiyle ve malıyla.
Şam melikinin korkusuna
Ana yoldan başka
Tutmuştu ayrı bir yol
Hâmileydi zevcesi de
Gidiyorlardı çöl…
Bilmedikleri bir yöne
Bu yürüyüş Hz. Musa'yı
Karanlık ve karlı
Hem soğuk bir gecede
Götürmüştü Tur dağının sağına
Batı tarafına

Derken hanımının
Tuttu doğum sancıları...
O anda
Çaktı çakmağını
Ateş almadı
İşte böyle bir gece
Gelip çattı...

Derken bir de baktı ki
Parlıyor uzaktan
Bir garip ateş
Dedi ailesine:
"Bir ateş gördüm
Ama sanki alışığım ona
Ruhum dopdolu
Acip bir duyguyla...
Bekleyin burada
Belki getiririm
Oradan bir haber
Veya ısınmanız için
O ateşten bir parça
Bir kor, bir köz..."

Varınca oraya
Şöyle seslenildi
Edilip nida
Sağ kıyısından vadinin
O mübarek yerde
Ağaç tarafından:
"Ey Musa, denildi
Bil ki Ben Allah'ım
Rabbül- âlemin olan Allah
Mübarek kılınmıştır
Ateşin bulunduğu yerdeki
Ve çevresindekiler...
Bil ki
Eksiklerden münezzehtir
Âlemlerin Rabbi"

Tekrar buyurdu Hak Teâlâ:
"Ey Musa!
Nedir sağ elindeki?"
Musa: "O, benim değneğim
O asama dayanırım,
Onunla davarlarıma
Yaprak silkelerim
Ondan daha başka
İşlerde faydalanırım."

Denilir ki karşılaşınca Miraç'ta
Hz. Mustafa ile Hz. Musa
Bir ara dedi ki Hz. Musa:
"Ya Mustafa
'Benim ümmetimin âlimleri
Ben-i İsrail peygamberleri gibi'
Demişsin?"
Hz. Muhammed Mustafa
Cevap vermeden daha
Tam o sırada
Temessül etti
İmam-ı Gazali
Kim olduğunu sorunca da
Bütün dedelerini saydıktan sonra
Söyledi ismini...
Hz. Musa:
"Ne gerek vardı dedi uzatmaya
Sadece ismini söyleseydin ya?"
İmam-ı Gazali:
"Tur dağında
'Elindeki nedir ya Musa'
Diye sorduğunda Hak Teâlâ
Niye sadece 'Asa' diyerek bir kelimeyle
Cevap vermemiştiniz?"
Diye karşılık verdi.
Çünkü İlâhî huzurun lezzeti
Kalmak için biraz daha
Uzattırmıştı sözleri
Tekrar yüce Mevlâ:

"Ey Musa
Bırak asanı." dedi.
Hz. Musa bırakınca
Bir de baktı ki
Olmuş artık asa
Oynayan ve koşan
Koskocaman bir yılan!
Hemen bırakıp kaçtı
Bakmadan arkasına...

O anda
Buyruldu: "Ya Musa
Gel beri yaklaş, korkma
Çünkü güvende
Olanlardansın sen
Çünkü bir peygambersin peygamberlerden
Korkma zira
Peygamberler Benim huzurumda...
Elini sok koynuna
Çıkacaktır bir yed-i beyzâ
Ve çek kollarını kendine
Kavuştur kollarını
Ve hazır ol verilecek emre
Hem cesaretle etrafını da
Derle topla
Bu ikisi işte
Yani asa ve yed-i beyza
Firavun ve onun adamlarına

İki delildir kesin
Katından Rabbinin
Bu iki mucizeden
Birisi haşyet verir kalplere
Birisi de
Aydınlatır ve teşvik eder gönülden

Evet, Hak Teâlâ
Etti, Hz. Musa'ya nida:
"Git o zalim kavme;
Firavunun kavmine
Söyle onlara
Sakınmayacaklar mı hâlâ."
Hz. Musa:
"Ya Rabbi!" dedi,
"Yerine getirmeden önce
Nübüvvet vazifemi
Korkarım beni
Öldürmelerinden
Sayıp yalancı..."
Nitekim Hz. Musa
Daha sonra da
Ölüm meleğine
Aynı gerekçeyle
Karşı çıkmıştı, hiddetle
Onun için tehalükle
Vazifesini yerine getirmeye
Etmişti gayret

Hem de
Kardeşi Hz. Harun'a
Bir pay devredercesine
Ortak edip mukaddes vazifeyi:
"Göğsüm daralır
Dönmez dilim
Onun için
Nübüvvet bahşedin
Kardeşim Harun'a."
Diyerek dua etmişti şöyle:
"Rabbim, böylece
Genişlet göğsümü
Suhûlet ver işime
Çöz dilimden ukdeyi
Anlasınlar sözümü
Kıl yardımcı bana da
Ailemden birini
Harun kardeşimi
Onu bana destek eyle
Ve ortak eyle işime."

Buyurdu ki Hak Teâlâ:
"Haydi,
Kardeşin Harun'la
Gidin Firavun'a
Ayetlerimizle
Şüphesiz ki,
Beraberim Ben sizinle
Hep işitiyorum sizleri
Gidin ona
Göreceksiniz desteğimi
Size öyle
Bir kudret vereceğiz ki
Asla erişemeyecekler size
Üstün geleceksiniz elbette
Siz ve tâbi olanlar size."
Siz gidip deyin ki:
"Şüphesiz biz
Rabbül- âleminin elçileriyiz.
Gönder bizimle
İsrail oğullarını beraberce."

Dikilince karşısına
Harun ve Musa
Firavun onlara
"Â!" dedi. "Ey Musa
Biz seni
Çocukken himayemize
Alıp da büyütmedik mi?
Geçirmedin mi
Birçok senelerini
Bizim aramızda?
Ama yaptın sonunda
Yaptığın o kötü işi!
Nankörün birisisin sen"

Hz. Musa ona:
"Ben" dedi,
"O anda
Yaptım o işi
Şaşkın düşenlerdendim zira
Sizden korkunca da
Hemen başvurdum firara
Rabbül- âlemin olan
Rabbim sonra
Bana bahşetti
Hikmeti...
Ve peygamberlerden kıldı beni.
O başıma
Kaktığın nimet de aslında
Bizleri kendine
Edinmiş olmandır köle."
Dinlemedi Firavun
Sustu Hz. Musa ve Harun

Bunun üzerine
Onların başına
Gönderdi yüce Deyyan
Haşere, çekirge, tufan
Ve kan!
Evet günlerce
Şiddetli bir yağmur yağdı da
Çıkamadılar evlerden dışarıya
Seller evlere kadar dolunca
Sular geldi ta boğazlarına

Ama müminler aralarında
Bulundular hep güven ve huzurla
Böylece
Mısır günlerce
Döndü bir denize
Gidemediler hiç işe güce

Son çare
Başvurdular Hz. Musa'ya
"Dua et" dediler "Rabbine
Kaldırsın da
Bu belayı başımızdan
İman edelim sana."

Dua etti o da
Savuştu tehlike
Fakat sonra
Öyle fışkırdı ki bitkiler
Arz'da
Benzeri görülmemiş şekilde
Görününce gözlerine
Feyiz ve bereket ihtimali
Böyle birdenbire:
"Bizim dediler
Korktuğumuz şey
Değilmiş meğerse bu bir musibet
Aslında bu bir hayırmış ve bereket!"
Vazgeçiverdiler hemen
İman etmekten
Bunun üzerine gönderdi
Hak Teâlâ
Büyük bir çekirge afeti
Afet ki
Yiyiyordu çekirge sürüleri
Ekinlerini, meyve bahçelerini
Hatta
Evlerine tavanlarına
Ve elbiselerine kadar üşüşmüşlerdi.

Yine Musa aleyhisselama
Koştular yalvara yalvara
Allah-ü Teâlâ da
Gönderdiği rüzgârla
Döktü çekirgeleri sürüp deryaya

Bu sefer baktılar ki
Yetecek kendilerine
Geriye kalan ürünleri:
"Eh bu kalan da yetişir bize"
Dediler ve iman etmediler yine...
Bunun üzerine Hakîm-i Zülcelâl
Musallat etti onlara bitleri
Bu sefer onlar başladı
Yeyip tüketmeye
Ürünlerden artakalanları
Hem elbiselerine
Ve bedenlerine kadar
Kanlarını emmeye başladılar

Hz. Musa'ya hem de üçüncü defa
Gelip yine başladılar feryada
Allah'ın izniyle bu belâ da
Uzaklaştırıldı başlarından
Ama: "Artık, dediler
Hiç şüphemiz kalmadı
Senin bir sihirbaz olduğundan."
Daha sonra deniz tarafından
Gayet yoğun bir karaltı
Çöktü başlarına
Ve yağmur gibi kurbağa
Başladı yağmaya

Öyle ki yerleri yurtları
Doldu kurbağayla
Herhangi
Bir örtüye bir giyeceğe
Atsalar el
Hemen bir kurbağa
Çıkar atılırdı onlardan evvel
Hem doluyorlardı
Ağızlarına burunlarına

Tekrar yine dördüncü defa
Gelip yalvardılar Hz. Musa'ya
O da
Kendilerinden kuvvetli
Bir yemin aldıktan sonra
Dua etti Allah'a
Allah-ü Teâlâ
Bu kurbağa belasını da
Tekrar yağmurla
Sürüp döktü yine deryaya

Bütün bunlara rağmen
Onlar yine hemen
Bozdular yeminlerini
Vazgeçmediler inkâr ve fesattan
Hak Teâlâ bu defa
Gönderiverdi üzerlerine kan!
Öyle ki, içeceklerinin hepsi
Ve kullanacakları sular
Dönüveriyordu kana

Hatta
Bir müminin ağzına
Yönelip bir yudum su
Emmek isteseler de
Kesiliyordu kan
Veya kan fışkırıyordu
Devamlı burunlarından

İşte hep böyle
Mucizeleri göre göre
Devam ettiler inkâr ve fesada
Ama bilmiyorlardı Hak Teâlâ
Neler yapacak onlara

Hak Teâlâ
Musa ile Harun'a
Vahiy buyurmuştu şöyle:
"Kavmimiz için Mısır'da
Bir takım evler hazırlayın
Hem olsun onların
Yönleri dönük kıbleye
Kılın namazı da
Müjde verin müminlere
Hem evler, öyle olmalı ki
Birer ışık merkezi
Hem matmah-ı nazar
Kalpler için pek cazibedar
Çünkü hem nesiller yetişmeli
Hem onlar olmalı
İbadet neşveli...

Firavun başladı suale:
"Âlemlerin Rabbi
Dediğin nedir ki?"
Öğrenmek istiyordu
Rabbül- âleminin mahiyetini
İnsanlar anlayabilir mi hiç
Zatını Allah'ın?
Hiç fani
Ezelî ve ebediyi?
Hiç sınırlı,
Namütenahiyi?
Hiç arızî
Zatî ve aslîyi?
Ama soruyordu işte
Kibirli mi kibirli...
Olur mu hiç O'nun
Ortağı, eşi, benzeri?

Hz. Musa seçip üslub-u hakîmi
Söylemek için
Söylenmesi gerekeni
Şöyle dedi:
"Eğer düşünüp anlayanlardansanız
İşin gerçeğini
İtiraf ediniz ki,
Rabbül- âlemin
Göklerin ve yerin
Hem Rabbi, her şeyin."

Değilseniz ehil
Düşünüp anlamaya
Anlamazsınız asla.
Araştırırsanız eğer
Eşyanın hakikatini
Bilirseniz sebepsiz
Bir hâdisenin olamayacağını
Bilirsiniz ki
Bu üstümüzdeki muhteşem gökler
Ve hayat fışkıran yer, altımızdaki
Hem bütün bunlar
Ve arasındakilerin
Meydana gelişleri
Âdetleri, ahenkli şekilleri
Düzenli değişiklikleri
Evet, bunların hepsi
Tâbi oldukları
Kanunlarla beraber
Rabbin hükmü
Ve Rububiyetin büyüklüğü
Altındadırlar

Hem bilinmelidir elbette
Gaybî olan
Muhteşem Yaradan
Var ettiği eserleriyle
Bir tepecikteki
Bir sarı çiçeği
Görsen bir mühür gibi
Anlarsın bakınca
Daha genişçe
O tepenin de
Bir mühür olduğunu
Hepsi de
İşarettir varlığına
Rabbül- âleminin
İz'an sahipleri için...

Hz. Musa'nın cevabına
Firavun saptırıcı bir tavırla:
"İşitmiyor musunuz?" diye
Tahrikkâr bir ifade ile
Sanki etrafındakilere:
"Ben ne soruyorum Musa'ya
O ne cevap veriyor bana..."
Demeye getiriyordu...
Ama Allah'ın peygamberi
Bırakmadı işin peşini
Ve şöyle dedi:
"O sizin ve önceki
Atalarımızın Rabbi"
Yani: "Muhtaçken siz bile
Bir idari sisteme
Akıl sahibi olduğunuz halde
Akılsız, şuursuz şu âlem
Nasıl girer düzene
Olmadan bir Yaradan?
Hem siz,
Olmadan cetleriniz
Gelemiyorsunuz dünyaya
Ama nerede onlar şimdi?
İşte her şey fani
Elbet var bir var eden

Öyleyse sizdeki
Bu gurur neden?
Olmayacak mısınız siz de
Bir gün o fânilerden
Atalarınız gibi
Ölüp giden..."
Bütün bu sözlere rağmen
Firavun geçti hemen
Hücuma...
Ve şöyle dedi:
"Mutlaka bir deli
Size gönderilen bu elçi"
Böyle demekle besbelli
Ediyordu istihza
Zaten böyledir hepsi
Taslakları Firavunların;
Alay eder deli derler
Adamlarına Allah yolunun
Hz. Musa önce
Kavl-i leyyin ve hikmetle
Söyledi sözlerini
Ama inat ve tecavüze
Müthiş bir dirençle
Karşılık verdi:
"O, Rabbül- âlemin
Doğunun ve batının Rabbi
Hem bütün aradakilerin
Eğer siz
Aklederseniz."

Yani: "Doğu ve batıyı
Tayin eden ve değiştiren
Hareket verip geliştiren
Var eden ve yok eden
Bütünüyle âlemi yöneten
Evet, hepsinin
Sahip ve Maliki, O'dur
Olsaydı aklın zaten
Bunları anlar
Ve uzak dururdun
İnkâr etmekten."

Buna rağmen
Firavun yine de
Bu tiplere has bir refleksle
Başadı tehdide:
"Eğer benden
Bir başkasını
Edinirsen İlâh
Andolsun ki seni
Atarım da zindana
Olursun mutlaka
Acıklı hâldeki
Zindanlıklardan biri
Unutma..."

Sordu Hz. Musa:
"Sana
Getirmiş olsam bile
Bir mucize
Yine de verir misin
Öyle bir ceza?"

Firavun cevabında:
"Getir öyleyse
Bir bakayım yine de
Eğer doğrulardan isen
Sözünde..."
Bunun üzerine
Hz. Musa
Bırakıverdi asasını yere
Oluverdi o da
Apaçık bir ejderha
Elini de koyup koynuna
Çıkardığında
Kesildi bir yed-i beyzâ
Nur saçıp parlıyordu
Bembeyaz!
Firavun birden
Yapıp manevra
Çevresinden ileri gelenlere:
"Bu" dedi "Her halde
Çok bilgili bir sihirbaz!
Sizi sihriyle
Çıkarmak istiyor yurdunuzdan
Ne buyurursunuz şimdi!"

Belli ki
Almak istiyordu
Çevresinin fikrini
Hem desteğini
Onlar:
"Bu dediler olsa olsa
Uydurulmuş bir sihir!
İşitmemiştik biz önceki
Atalarımızdan böylesini."

Böylece çevresi de
Gecikmediler destekte
Hem şunu teklif ettiler:
"Bütün bilgiç sihirbazları
Sana getirsinler..."

Firavun: "Ey Musa, dedi
Sen sihirlerinle bizi
Yerimizden çıkarmak için mi
Geldin bize?
O halde biz de
Senin sihrin gibi
Bir sihirle
Çıkacağız karşına
Şimdi seninle

Bizim aramızda
Bir buluşma
Vakti ve yeri
Tayin et ki
Ne bizim, ne senin
Cayamayacağımız uygun
Bir zaman ve yer olsun."
Hz. Musa:
"Sizinle" dedi
"Buluşmanın vakti
Süs Günü bayramda
Ve insanların toplanacağı
Kuşluk zamanı."

Bu tespit tam isabetli
Yakalarcasına reytingi
İspatlayacaktı davasını
Büyük topluluklar önünde
Allah'ın izniyle

Bunun üzerine
Dönüp gitti Firavun
Ama
Bütün hile ve desiseleriyle
Tespit edilen zamanda
Geldi meydana
Toplanmıştı halk da

Hz. Musa onlara:
"Yazıklar olsun dedi, size
Yalan uydurmayın Allah'a
Sonra bu iftiraya
Allah verir de ceza
Keser kökünüzü azapla
Gerçekten de uğrayacaktır hüsrana
İftira atan Hakk'a!"
Sihirbazlar aralarında
İşlerini gizlice
Açmışlardı tartışmaya
Sonra bakarak Musa ile Harun'a:
"Bu iki sihirbaz diyorlardı, sizi
Büyüleriyle
Çıkarmak istiyorlar yurdunuzdan
Hem yok etmek istiyorlar
Örnek dininizi
Onun için gösterin
Bütün marifetinizi...
Toplayıp tuzaklarınızı
Getirin bir araya
Sonra da
Gelin hep bir sıraya
Büyük zafer kazanacak
Bugün üstün gelen."
Zaten
Firavun da
Sihirbazlara
Büyük ödüller vadetmişti

Ve şöyle demişti:
"Gözde kimseler olacaksınız
Benim katımda."

Sihirbazlar: "Ey Musa
Ya sen at yahut
Bir olalım ilk atan."
Hz. Musa onlara
"Hayır dedi, atın siz."
Sihirbazlar sergileyince
Marifetlerini
Ne görsün Hz. Musa
Birden bire
Onların ipleri ve değnekleri
Yaptıkları sihirle
Yürüyorlarmış gibi geldi
Sanki kendisine

Bu sebeple
Bir korku hissetti
Hz. Musa kendi içinde
Hak Teâlâ buyurdu ki:
"Ey Musa, hiç korkma
Çünkü sen mutlaka
Üstün geleceksin...
Atıver sağ elindekini
O, yutuverir onların marifetlerini
Çünkü onların gösterdikleri
Bir büyücü aldatması sadece.
Hiçbir sihirbaz
Asla başarıya ulaşamaz"

Bunun üzerine Hz. Musa
Asasını atınca
Bir de ne görsünler
Asa olmuş bir ejderha
Ve onların uydurduklarını
Yalayıp yutuyor art arda
Sonra da oluyor
Hz. Musa'nın elinde
Tekrar bir asa
Eski halinde

Ama öte yanda
Sihirbazların
İp ve değneklerinden
Kalmamıştı hiçbir eser!
Öyle ya
Koca ejder
Tekrar asaya dönerken
Nereye gitmişti
O bütün ipler, değnekler?
Bunu düşünen sihirbazlar
İyice anladılar
Bu bir sihir değil de
Muhteşem bir mucize!
Çünkü sihirde
Sihir sonrası kalır her şey
Yerli yerinde...
Bu gerçeği görünce
Kapandılar derhal secdeye:
"İman ettik, dediler
Âlemlerin Rabbine
Musa ve Harun'un Rabbine."

Firavun kızgınlık içinde:
“Ben dedi, izin vermeden size,
İman ettiniz ha
Musa’ya!
Anlaşıldı ki
O size sihri
Öğreten büyüğünüzmüş!
Ama bileceksiniz şimdi
Andolsun ki
Ayaklarınızı ve ellerinizi
Kestireceğim çaprazlama
Astıracağım hurma dallarına
Hem hepinizi
Gerdireceğim çarmıha!
Göreceksiniz azabımı
Ne kadar şiddetli!”

Onlar: “Bize yeter
Bu açık mucize
Sen artık
Ne hüküm vereceksen ver
Senin gibilerin hükmü
Sadece dünyada geçer
Yok, zararı bize nasıl olsa
Döneceğiz Rabbimizin huzuruna.
Hem biz
Herhalde müminlerin
Evveli olduğumuz için
Ümit ederiz
Mağfiret buyurur Rabbimiz.”

Hak Teâlâ
Vahyetti Hz. Musa'ya:
"Kullarımı çıkar yola
Gece vakti
Takip edileceksiniz zira
Asanı vurarak denize
Kuru bir yol aç onlara
Ondan sonra da
Artık düşman tarafından
Yetişilmekten korkmazsın
Ve endişe etmezsin boğulmaktan."

Firavun da şehirlere
Asker toplayıcılar gönderdi
Ve: "Bunlar aslında
Sayıları az
Bölük pörçük bir cemaat
Ama hakkımızda
Çok gayz besliyorlar
Biz ise elbette
Uyanık ve yekvücut
Bir cemaatiz."
Diyor ve dedirtiyordu.

Derken güneş doğmuştu ki
Firavun ve adamları
Düştüler Hz Musa'nın
Ve ona uyanların peşine
İki topluluk birbirini görünce
Musa'nın adamları:
"Eyvah, dediler yakalandık!"
Musa: "Hayır!" dedi "Asla!"
Rabbim şüphesiz benimledir
Yolumu gösterir bana.
Bunun üzerine Musa'ya:
"Vur asan ile denize"
Diye vahyetti Hak Teâlâ
Asasını vurunca
Öyle bir infilak etti ki
Her bölük koca bir dağ gibi
Oluverdi...
Cenab-ı Hak hikmetiyle
Ötekileri de
Oraya yanaştırıvermişti
Hz. Musa ve beraberindekilerin
Kurtardı hepsini

Firavun ise beraberindekilerle
Dalıp denize
Boğulmaya başlayınca:
"İnandım dedi, gerçekten...
İsrail oğullarının
İman ettiğinden
Başka ilah yoktur!"
Cenab-ı Hak da ona:
"Şimdi mi? Oysa
Bundan önce
Hep isyan etmiştin
Ve fesatçılardan idin
Biz de bugün
Senin bedenini
Arkadan gelenlere
Bir ibret olsun diye
Kurtaracağız
Bununla beraber
İnsanların ekserisi
Gafildirler ayetlerimizden
Yine de."
Firavunun son anda
Gelmesi imana
Kurtarmadı azaptan kendini
Çünkü kesmişti ümidini
Artık dünyadan

Aynı şekilde
İman ve tövbeler de
Kopuşu ânında kıyametin
Olmayacaktır kabul
Ama gerçekte
Yanlış ifade etti yine
Son deminde
Firavun...
Musa ve Harun'un
İlahına ettim iman
Diyeceğine
Hata ile
"İsrail oğullarının iman ettiği
İlaha iman ettim ben de." dedi
Aslında, İsrail oğullarının imanında
Ve iman tavırlarında da
Vardı çok hata
Son anda bile
Tam isabet edememişti işte...

Hak Teâlâ burada
İşaret ediyordu bir mucizeye
Çünkü makbul olmasa da imanı
İmana dair söylediği sözlere
Mükâfat olarak dünyada
Korunacaktı cesedi
Zaten ölseydi, kendi sarayında
Yaparlardı kendisini bir mumya
Yerine gelecekti işte bu
Cesedinin korunma arzusu

Asırlar sonra
1881 senesinde Mısır'da
Krallar Vadisi kazısında
Ceset çıktı ortaya
İşte o Firavun'un cesedi
Londra'da meşhur bir müzede
Hem de
Diğer mumyalardan farklı şekilde
Bunca yıl sonra
İnsanların gözleri önünde
İbretler meşherinde
Sergilenmekte...

Cenab-ı Hak Kur'an'da
Hatırlatıyor nimetlerini birer birer
İsrail oğullarına:
"Hatırlayın ve düşünün
Size ihsan ettiğim nimetimi...
Bana verdiğiniz ahdi
Yerine getiriniz ki
Getireyim yerine
Ahdimi ben de
Emrimi tutun
Ve yalnız Ben'den korkun
İman edin Kur'an'a ki
Sizin yanınızdaki
Tevrat'ı tasdik için
İndirdim onu necim necim...
Hem başını siz çekmeyin
Onu inkâr edenlerin
Ve satmayın ayetlerimi
Dünya menfaati karşılığında
Az bir fiyata
Sakın kalkışmayın Bana
Serkeşçe isyana
Hem karıştırmayın asla
Hakkı batılla
Gizlemeyin gerçeği bile bile
Hem de

Tam kılın namazı
Verin fakire
Zekât borcunuzu
Rükû edenlerle
Beraberce edin rükû
İyiliği emredip de başkalarına
Unutuyor musunuz yoksa
Kendinizi?
Hâlbuki
Okuyup duruyorsunuz daima
Tevrat'ı siz!
Aklınızı başınıza
Hâlâ getirmeyecek misiniz?

Yardım dileyin Allah'tan
Namazı vesile ederek
Ve sabırla
Bu zor bir iştir gerçi
Ama içi
Saygıyla ürperenler müstesna
İçi haşyet dolu
Allah'ın has kulu
Bu çeşit müminler
Rablerine kavuşacaklarını
Ve O'na döneceklerini birer birer
Çok iyi bilirler.

Ey İsrail oğulları!
Hatırlayın bir kere
İhsan ettiğimi nimetimi size
Ve üstün kıldığımı vaktiyle
Sizin atalarınızı diğerlerine...

Öyle bir günden de
Sakının ki
O gün hiç kimse
Bir şey ödeyemez
Başkasının yerine
Kimseden şefaat de
Kabul edilmez
Ve hiç kimseden
Alınmaz bir fidye...
Hem edilmez
Bir yardım, küçükçe bile…

Hatırlayın hem de
Uğrattıklarında işkencelere
Sizi en feci şekilde
Kurtardığımızı
Adamlarından Firavunun

Onlar sizin gelince dünyaya
Kesiyorlardı erkek çocuklarınızı
Kız çocuklarınızı da
İşler yapmak için hayâsızca
Bırakıyorlardı hayatta...
İşte bütün bunlarda
Vardı çetin bir imtihan
Rabbiniz tarafından

Yine hatırlayın ki
Siz geçesiniz diye
Yarmıştık denizi
Kurtarıp sizi
Boğmuştuk hanedanını Mısır'ın
Gözlerinizin önünde
Ve bir zaman
Ayırmıştık bir süre;
Musa'ya kırk gece
Ama siz, az sonra
Musa'nın ayrılmasından
Edinip buzağıyı ilâh
Kıymıştınız öz canınıza
Bundan sonra bile
Şükredesiniz diye
Affetmiştik Biz sizi

Musa'ya da verdik
Kitap ve Furkan'ı
Tâ ki
Yürüyebilesiniz diye doğru yolda
Size de Musa:
"Ey kavmim!" dedi
"Tutulmakla sizler buzağıya
Çok yazık ettiniz kendinize
Öyleyse
Derhal Yaradanınıza
Eyleyin tövbe...
Ve kesin

Kötü arzularını nefsinizin...
Hem öldürün nefsinizi
Allah yolunda
Böyle yapmanız sizin için
Sizi Yaratan katında
Hayırlıdır çok daha...
Allah böylece
Kabul etsin
Tövbelerinizi sizin
Çok kabul eder zira
Hak Teâlâ
Kullarının tövbelerini
Hem boldur O'nun
Merhamet ve şefkati

Bir zaman da
Şöyle demiştiniz siz:
"Ey Musa
Biz görmedikçe açıkça
İnanmayız Allah'a."
Bunun üzerine
Sizi yıldırım çarptı da
O anda...
Bakakaldınız.

Bir süre
Ölü vaziyette
Kaldıktan sonra
Dirilttik sizi
Şükredesiniz diye
Hem yaptık gölge
Bulutları üzerinize
Kısmet ettiğimiz size
Helâl- hoş rızıklardan
Yiyesiniz diye
İndirdik
Kudret helvası ve bıldırcın

Bir zaman da:
"Şu şehre dedik girin
İstediğinizi bol bol yiyin
Kapısından da şehrin
Ederek secde
Saygılı bir tavırla
Ve: "Affedilmektir dileğimiz başlıca."
Deyin ki affedelim, hem ayrıca
Artıracağız mükâfatlarını da
İyilik işleyenlerin
Ulaşıp ihsan sırrına."
Bunun üzerine
O devam edenler zulme
Değiştirip sözü
Kendilerine söylenen şeklinden
Soktular başka bir şekle

Biz de
Yaptıkları kötülük sebebiyle
Korkunç ve iğrenç
Bir azap indirdik
O zalimler üzerine...

Hani bir zamanlar Musa,
Su istemişti kavmi için
Demiştik Biz de:
"Vur asanla, taşa."
Bunun üzerine
Fışkırmıştı taştan on iki göze
On iki boydan her taife
Bildi
Kendi su alacağı yeri
"Allah'ın rızkından yiyin, için de
Yeryüzünü vermeyin fesada
Bozgunculuk ve saldırganlıkla..."

Bir zamanlar da
Demiştiniz ki: "Ey Musa
Katlanamayacağız asla
Bir tek çeşit taama
Artık yeter
Bizim için Rabbinden isteyiver
Çıkarsın bize yerin yetiştirdiklerinden
Sebzesinden, kabağından, sarımsağından
Mercimeğinden ve soğanından."

O da size:
“O üstün olanı,
Daha aşağı olanla
Değiştirmek mi muradınız?
Öyle ise
İnin haydi
Bu şehre
O vakit orada
İstediğiniz vardır size”
Bu noktadan sonra
Mahrum edip onları
Muhatap tutma şerefinden Allah,
Üzerlerine vurup
Zillet ve meskenet damgasını
Allah’tan gelen bir gazapla
Çarpıldılar
Evet, oldu öyle
Çünkü direnip kâfirlikte
İnkâr ediyorlardı
Allah’ın ayetlerini
Ve öldürüyorlardı
Haksız yere peygamberleri;
Şehit edilmişti
Yahya, Şa’ya ve Zekeriya
Evet, öyle oldu
Çünkü dalıyorlardı isyana
Ve gidiyorlardı aşırıya

Hz. Musa, Beni İsrail'e
Okuyacaktı bir hutbe
Yapacaktı bir hasbıhal
Yerleri gökle birleştirircesine
İçinden gele gele
Tam bu hengâmede
Geldi şöyle bir sual:
"İnsanların en bilgini kim?" diye
Normalde
O bir resul olduğuna göre
O olmalıydı
Ama en doğrusunu
Allah bilirdi yine de...
İki denizin birleştiği yerde
Bir kul vardı daha âlim
Alınca bu vahyi
Dedi: "Rabbim
Ben onu nasıl bulabilirim?"
Şöyle bildirildi kendisine
Bir balık koy zembile
Al onu eline
Düş yollara
Balığı nerede yitirirsen denize
Bulursun o zatı orada
Beraberindeki Fetâ
Yuşa bin Nun'la
Çıktı yola
Yürüye yürüye
Vardılar bir kayanın yanına
Fetâ ve Hz. Musa

Dinlenmek üzere
Durdular orada
Zembildeki balık da
Daldı denize
Allah ondan suyun akıntısını tuttu
Öyle ki su kemer gibi oldu
Balık için bir kanal
Gelmişti meydana...

Hz. Musa ve Fetâ
Varmadan farkına
Yine gündüz ve gece boyunca
Devam ettiler yollarına
Ama sabah olup da
Balıklarını bulamayınca
Gerçek geliverdi akıllarına
Hemen dönüp geriye
İzlerini takip ede ede
Vardılar balığın girdiği yere
Orada Hz. Musa
Gördü bir adam
Bürünmüş örtüsüne
Kimdi bu adam
Geçtiği kuru yerler
Birden bire
Dönen yeşile

Musa aleyhisselam selam verince
Hızır: "Selam" dedi, "ne gezer
Senin bu yerinde?"
"Ben Musa'yım" dedi Hz. Musa
"Beni İsrail'in Musa'sı mı?"
Deyince Hızır
"Evet" diye cevap verdi
Hızır başladı, tespitlerine:
"Sen Allah'ın öğrettiği
Bir ilmi
Bilmektesin ki
Bilmem ben onu...
Ama ben de
Öyle bir ilme sahibim ki
Onu da bilmezsin sen."
Hz. Musa
Dedi ki tevazuuyla:
"Allah'ın sana
Öğrettiği hakkı bana
Öğretmen şartıyla
Eder misin kabul
Uymamı sana?"
Hızır ona:
"Benimle beraber olma sabrını
Gösteremezsin ki sen;
Hem nasıl sabredeceksin ki
Mahiyet ve hikmetini
Bilmediğin
Bir şey için?"

Cevaben Musa:
"Bulacaksın dedi inşallah
Çok sabırlı sen beni
Karşı gelmeyeceğim ben senin
Hiçbir emrine..."
Hz. Hızır:
"Gel dedi öyleyse.
Ancak, madem tabi olacaksın bana
Haber vermedikçe
Ben sana
Sormayacaksın hiçbir şeyi."
Hz. Musa:
"Tamam" diyerek kabul etti...
Sonra gittiler beraberce
Yürürken deniz kıyısında
Rastladılar bir gemiye
Binmek azmiyle
Vardılar yanına
Gemi sahipleri Hızır'ı tanıyınca
Aldılar gemiye
Almadan ücret bile

Ama Hızır, binince gemiye
Delmek oldu ilk işi
Geminin tahtalarından birini
Hz. Musa fıtratının icabı:
"Bak dedi, bedava
Bunlar bizi
Aldılar gemilerine
Sen ise
Deldin gidip gemilerini
Boğacaksın adamları
Hiç de
Yakışık olmayan bir iş yaptın."
Hızır: "Ben dedi sana
Sabredeceksin benimle bulunmaya
Demedim mi?"
Hz. Musa:
"Unuttuğum şey sebebiyle
Beni siğaya çekme
Bu iş sebebiyle bana
Zorluk çıkarma!"
Ricasında bulundu.
Bunlar gemiden indiler, sonra
Yürürken sahil boyu
Gördüler çocuklarla
Oynayan bir yavrucuk
Hızır aleyhisselam
Yakaladığı gibi onu

Öldürdü çocuğu
Hz. Musa:
"Masum bir çocuğu
Niye öldürdün, dedi
Kısas hakkın olmadığı halde?
Bu çok yadırganacak bir iş."
"Ben" diyerek başladı Hz. Hızır:
"Demedim mi sana
Sen sabredemezsin benim beraberliğime."
Çıkıştı Hz. Musa'ya
Hz. Musa da:
"Bu birinciden de şiddetliydi ama."
Dedi ve ilave etti:
"Bundan sonra
Bir şey sorarsam sana
Arkadaş etme beni,
Haklı sayılacaksın nazarımda
Bu hususta."
Devam ettiler yola
Geldiklerinde bir kasabaya

Yiyecek bir şeyler istediler
Kimse ağırlamadı onları ama
Orada yıkılmak üzere
Olan bir duvara rastladılar
Hızır aleyhisselam eliyle
Göstererek duvarı:
“Eğilmiş, yıkılmak üzere!”
Dedi ve hemen doğrulttu onu
Hz. Musa aleyhisselam
Dayanamayıp dedi ki ona:
“Bir toplum ki
Geldiğimizde kendilerine
Cimri davrandılar bize
Vermediler bir yiyecek bile...
Ama sen onlara
İş yapıyorsun hem de bedava
Eğer dilersen
Ücret alabilirsin hakkınla!”
Bunun üzerine Hızır Musa’ya:
“Artık” dedi “birbirimizden
Ayrılmanın zamanı geldi
Ama şimdi sana
Sabredemediğin şeylerin
Tevilini vereceğim haber”

Kıssanın burasında
Hz. Peygamber (s.a.s.) Şöyle dedi:
“Rahmet buyursun Allah Musa’ya
Keşke sabretseydi de Hz. Hızır’la
Maceralarını nakletseydi bize
Ne kadar isterdim bunu!”

Biz dönelim kıssaya
Birinci sorusu Musa’nın
Bir unutması idi
Bir serçe gelerek geminin
Kondu kenarına
Su aldı sonra
Denizden gagasıyla
Hz. Hızır göstererek bunu
Hz. Musa’ya:
“Bak dedi, benim ve senin ilmin
Ve diğer mahlûkatın ilmi
Allah’ın ilmi yanında
Şu kuşun denizden
Aldığı bir damla kadar
Bile değildir.”
Sonra Hz. Hızır
Başladı açıklamaya:
“Gemi dedi aitti birkaç yoksula
Denizde çalışan...
Onu kusurlamak istedim ki
Arkalarında her sağlam gemiyi
Almakta olan zorla
Vardı bir hükümdar...

Oğlana gelince
Onun anası da babası da
İman etmiş kimselerdi
Bunun için onları
Bir azgınlık ve kâfirlik
Bürümesinden ettik de endişe
İstedik ki
Onların Rabbi
Bunun yerine
Kendilerine nezahatçe
Versin daha hayırlısını
Merhametçe daha yakınını...

Duvara gelince
Bu, o şehirde
İki yetim oğlancığındı
Vardı hem altında
Onlara ait bir define
İyi bir adamdı babaları da
Binaenaleyh Rabbin diledi ki
İkisi de
Ersinler rüştlerine
Ve çıkarsınlar definelerini
İşte üzerlerine
Sabredemediğin şeylerin iç yüzü..."

Zahiren çocuğun öldürülmesi
Dikkat çekicidir gerçi
Ama Allah onun ileride
Azgın, bir bâği
Taşkın bir kâfir olacağını
Bildiği için, öldürttü Hızır'a
Sonra da onlara
Bir kız evladı nasip eyledi
Ondan da doğdu bir nebî...

Ayrıca Hızır'ı hayatta
Bugün görenler de
Vardı ama
O muammerdir apayrı bir hayatta
O serbest bir yaşayışla
Mecbur olmadan yeme ve içmeye
Yaşar gider
Onu kâh görürüz
Hz. Zülkarneyn'in yanında
Kâh Hz. Musa ile beraber
Sonra günümüzde de
Dolaşabilir aramızda
Çeşitli kıyafet ve kisveler içinde
O ilm-i ledün sahibi
Hikmetli fiillerle
İlahî emirlerle
Devam eder işlerine...
Kıtalar dolaşır, peşindekilerle
Yemyeşil izlerle

Kırk Gece

Hz. Yusuf'tan takriben
Dört yüz sene sonra
Hz. Musa'nın peşine düşen
Firavun, boğulmuştu Kızıldeniz'de
Ordusuyla birlikte
Sonra da Hz. Musa'ya
Kırk gecelik vaad vermişti Allah
Zilkade ayının başından
Zilhiccenin onuna
Yani kurban bayramına
Kadar...

Hz. Musa
Bu kırk günü Tur'da
Geçirmişti oruçla
Ve olmuştu mazhar
İlâhî Kelâma
Bu arada Tevrat da
İndirilmişti kendisine levha levha
Bu kırk gecede nice nice
İncelikler etmişti tecelli
Zaten İlâhî tecelliler
Fecir gibi daima
Takip eder geceleri
Bu yüzden
Tasavvuf ehli de

Kırk günü işte
Almıştır bununla ilgili ayetten
Hem çile kelimesinin
Aslı buradan gelme
Zira kırk demektir çile

Çile çekmeyenler bilemez
Nimetlerin değerini
Hem sezemez
Başa gelecekleri
Unutmayalım bir kere
Çilesizler düşürdü boş yere
Âlem-i İslamı dertlere
Attılar bütün hazinelerimizi
Kumara atar gibi...
Sessizce ve hissizce...

Kurban Olan Bakara

Hani bir zamanlar
Demişti ki kavmine Musa:
“Size bir bakara
Kurban etmenizi emrediyor Allah”
Onlar da:
“Çok tuhaf, alay mı ediyorsun yoksa
Sen bizimle?” demişlerdi.
Cehenneme benzeyen Afrika çölünde
Cennet numunesi Nil’in çevresinde
Ziraat, insanlar için kutsiyet
İfade etmişti zamanla
Ziraat vesilesi, bakara cinsi de
Almıştı nasibini
Apis boğası ve heykelleri
Tapılan bir mabuttu artık

O zamanlar orada
Yaşayan İsrail oğullarının
Bu mantık
Yerleştiği için kafalarına
Firavun kavminin
Tanrı kabul ettiği ve taptığı
Bir bakarayı boğazlamak
Bir ameliye idi
İhtilal çapında...

Bu yüzden
Bunu sindiremediler de içlerine
İsyan edercesine peygamberlerine
Böyle terbiyesizce
Bir karşılık verdiler işte...
Allah'ın seçtiği
Ulül azm nebi Hz. Musa:
"Sığınırım Allah'a
Bu şekilde, insanlarla
Alay eden cahillerden
Biri olmaktan." dedi
Nebi dilinden
Anlayınca işin ciddiyetini
Hemen emri
Getirmeliydiler yerine...

Eğer rasgele bir sığır bile
Kesiverselerdi
Gelmiş olacaktı emir yerine
Hâlbuki kurnazca sanki
Allah'ın peygamberini
Kalkışıp da imtihana:
"Dua et, bizim için Rabbine
Beyan etsin bize
Ne olduğunu onun mahiyetinin."dediler.
Musa aleyhisselam cevap verdi:
"O ne pek yaşlı
Ve farımış olacak
Ne de bakir ve pek taze...
İkisi ortası
Tam güçlü, kuvvetli
Ve dinç bir bakara

Artık emrolunduğumuz şeyi
Hemen yapınız şimdi...”
Ama yanaşmadılar yine
Ve: “Bizim için Rabbine
Dua et, dediler
Nedir o bakaranın rengi
Beyan ediversin bize.”
Musa Nebi dedi ki:
“O, öyle sarı bir bakaradır
Ki onun rengi
Artık sarının en parlağı
En halisi
Bakanlara sürur ve neşe verir
Gözü ve gönlü de
Açacak derecede.”
Un serip yine ipe
Bu güruh şöyle dedi:
“Bizim için dua et de
Açıklasın bize
Mahiyetinin ne olduğunu;
Kestiremedik doğrusu
Zira bu
Çok karışık geldi bize
İnşallah biz de
Yola geleceğiz her halde
Ve bulacağız kesmenin yolunu.”

Musa aleyhisselam
Bu istekleri için de
Dedi ki:
"Allah şöyle buyuruyor
'O, öyle bir bakaradır ki
Değil ezgin, boyunduruk altında
Ne ekin sular
Ne de toprak sürer
Belki
Başıboş ve salim her ayıptan
Hem yok üstünde
Bir lekesi ve bir alacası."

Bunun üzerine nihayet:
"Söyledin işte, dediler
Tam doğruyu şimdi."
Ve zor da olsa
Onu bulup kestiler
Hâlbuki kesmeye
Yanaşmıyorlardı hiç...
Kesmeyeceklerdi neredeyse.

Aslında bu ilahî emirle
Bakara tapma inancı
Kesiliyordu kökünden
Bir hamlede

İşte bu kıssa içinde de
Görüldüğü üzere
Lüzumsuz soru soranlar
Yaklaşıyor helâke zira
Her bir sorunun cevabı
Yeni bir şartı ve
Ağır bir yükü de
Getiriyor beraberinde

Yalnız biz biraz geri dönelim
Birkaç yıl öncesinde
Nakledildiğine göre
Salih bir ihtiyarın
Varmış bir buzağısı
Tam bu vasıfları
Taşıyan üzerinde
Aynı ihtiyarın
Bir tane de
Çocuğu...

Kendisinden ümidi kesince ihtiyar
Salıp buzağıyı ormana:
"Ya Rabbi bunu,
Çocuğum büyüyünceye
Kadar Sana
Emanet ediyorum, koru."
Diye etmiş samimi bir dua
İhtiyar vefat etmiş
Ama bu arada

Büyümüş o bakara
İlâhî himayede
Yetişmiş çocuk da
İşte tam bu sırada
Bu mesele çıkmış ortaya
Bulmuşlar nihayet araya araya
Ve derisi dolusu altına
Satın almışlar onu

Elbette daha da derin
Bir hikmeti var
Bu kurbanın...
Çünkü öldürülmüştü birisi
Bu yüzden de bir fitne
Zuhur etmişti...
Atıyorlardı suçu
Birbirlerinin üstüne
Maktul ise
Oğluydu yaşlı bir zenginin

Birçok yeğeni vardı bu zengin adamın
Mirası için
Tek oğlunu gizlice
Öldürmüşler ve sonra da
Başlamışlardı bağırıp çağırmaya
Başlamışlardı güya
Onun katilini aramaya

Ama Hak Teâlâ
Cinayeti çıkaracaktı açığa:
"Vurun ölüye, diye emir buyurdu
Bakaranın bir parçasıyla."
Vurulunca da
Ölü dirilmiş ve çıkarmıştı
Cinayeti meydana
Haber vererek katilleri...
Bakara kurbanı ise
Hem bir mucize
Hem de bir misaldi
Ölülerin dirilmesine

Sular Fışkırtır Taştan

Buyurdu Hak Teâlâ:
"Hani bir zamanlar Musa
Su istemişti kavmi için
Biz de ona:
"Vur taşa, asan ile"
Demiştik...
Bunun üzerine
Fışkırmıştı o taştan
Göz göz on iki tane
Pınar...
(İsrail oğulları da on iki kabile
Bakın ahenge)
Her kabile
Tanıdı su alacağı
Kendine ait kaynağı..."

Hz. Musa, Cenab-ı Haktan
Karanlık ve susuzluktan
Yanıp kavrulan
Kavmi için su istiyor
Ve çıkıyor yağmur duasına
Yüce Mevla cevap veriyor
Bu duaya hem de
İstenilenden de
Daha büyük
Daha harikulâde bir nimetle

Gelip geçici
Bir yağmur yerine
On iki kabilenin
Her birine
İhsan ederek
Özel birer göze
Tertemiz ve taptaze
Bununla yüce varlığına
Ve ilahî inayetine
Bahşediyor açık bir belge
Hem buradan da
Anlıyoruz ki ayrıca
Duaların arkasında
Olmalıdır mutlaka
Fiilî bir teşebbüs
Gösteriliyor işte bize
Su fışkırsın diye
Vurulmuştur asa taşa
Eğer faraza
"Ne alâkası var
Asayı taşa vurmanın suyla"
Denilip vurulmasaydı
Bu nimet
Etmeyecekti tecelli...
Ve her şey
Çıkacaktı boşa

İşte yüce Mevlâ
Kuru taşları yarıp da
Kâdir iken pınarlar fışkırtmaya
Bunu ihsan etmiyor
Doğrudan doğruya
İllâ meseleyi
Manevî sebeple
Maddî sebep üzerine
Ediyor bina.

Evet, usûl böyle
Mutlaka ilham olunan
Maddi sebep
Dönüşecek teşebbüse
Aslında bu mucizede
Var bize de bir hisse

Niye var ortada
Bir taş ve ağaçtan bir asa?
Dikkat edelim önce
Dağ gibi ağaçlar
Yükselmiyor mu
Taşlar ve kayalar üzerinde?
O ipek gibi ince
Kök ve damarlar
O sert maddeden

Su ve diğer gıdaları
Nasıl emiyorlar?
Düşünelim bir kere
Mümkün mü bu
Taşta olmasa su?
Demek ki
Gün gelecek
Basit âletlerle
Taştan çıkartılacak su!
Hem söylemiyor mu
Deyimlerimiz:
"Taşı sıksa
Çıkarır suyunu"

Hem de buyurmuyor mu
Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.s.):
"Toprağı, donmuş su üzerine
Seren yüce Rahman
Münezzehtir her noksandan"
Toprak ne üzerine serili?
Donmuş su ne demek?
Elbette
Toprak, taş ve kaya üstüne
Serildiğine göre
Aslı, sıvı bir madde
Taş ve kayaların

Taşlar Çatlar da Fışkırır Sular

Pek çok mucize ve nebiye
Şahit olan benî İsrail'e
Şöyle buyuruyor Hak Teâlâ:
"Bütün bunlardan sonra
Yine katılaştı kalpleriniz
Sanki taş kesildi
Taştan da beter
Bir hâle geldi
Çünkü taşlardan öyleleri var ki
İçinden nehirler kaynar
Öyleleri de var ki
Çatlar da bağrından
Sular fışkırıp akar
Hem öylesi de vardır
Allah haşyetinden
Oynar da yerinden
Yukarılardan aşağılara yuvarlanır."

Kur'an verdiği bu mesajla
Diyor ki İsrail oğullarına
Ve bize en başta;
Ne oldu sizlere
Kalpleriniz daha katı taştan
Hem de daha ziyade
Donuk ve duyarsız

Görmez misiniz
O pek sert toprak altında
Büyük bir tabaka
Teşkil eden o koca taşlar
İlâhî emirlere hep mûtî
Ve musahhar
Sanki yayılır gibi havada
Ağaç dalları kolayca

Taşlar da sulara
Akan kana karşı
Damar misali
Kanal olmuşlar
Hatta ağaçların ipek gibi
Nazik kökleri
Ve ince damarları,
Anne memesinden süt emercesine
Taşları emiyorlar
Hoş bir iştahla

Durum böyledir madem
Ey benî İsrail
Ey benî Âdem!
Hem aciz, hem zayıf
Olduğunuz halde
Nasıl bir kalp
Taşıyorsunuz böyle
Kaskatı

Hem asi ve serkeşçesine
Emirlerine mukavemet içinde
Kahhar ve Cebbar olan
Kâinatın yüce Sahip ve Malikinin
O hem yüce hem Müheymin
Eğer gelirse gazaba
Siler cihanları bir anda
Ve atar yokluk gayyasına

İşte o taş ve kayalar
Tam bir itaat içinde
O karanlık toprak altında
Nazik vazifelerini
İfa ettikleri için mükemmelce
Hem balmumu gibi
Ve hava misali
Bir yumuşaklıkla
İtaat ve secdeyle
Yüce Rabbe
Oluyorlar vesile
İnayetli tasarrufat-ı İlâhiye-ye
İtina ile işlenmiş
Mücevherler gibi çiçek açan
Tatlılardan leziz meyveler veren
Ağaçların köklerine
Ve ab-ı hayat gibi sulara
Sanki bir âşık misali
O lâtif ve güzellerin
Teması ile
Parçalayıp kalbini
Toprak oluyor yollarına

Ey İsrail oğulları
Musa aleyhisselamın
Bir tek mucizesine karşı
Koca taşlar
Yumuşar
Ve parçalanır haşyetinden
Veya sevincinden
Ağlayarak sel gibi
On iki gözünden
Yaş akıtır damla damla
Siz hangi insafla
Musa aleyhisselamın
Bütün mucizelerine karşı
Hiç gözyaşı dökmeden
Ve kaskatı bir kalple
Hissiz ve sorumsuz
Taş gibi duruyorsunuz...

Tur-i Sina'da
Celâl tecellisiyle
Heybetten parçalanıp dağılan
Ve haşyetten yuvarlanan
Taşları hatırlayın bir kere
Ve hatırlayın
Sizden söz almak için
Tur dağını Allah'ın
Tuttuğunu üstünüzde
Bütün bunlara
Şahit olduğunuz halde
Şimdi ne cesaretle
Hakkın haşyet ve heybetinden
Kalpleriniz gelmiyor ihtizaza

Ey kavm-i Musa!
Ay dağlarından
Bir deniz misali
Kaynayıp fışkıran
Nil nehrini hatırlayın
Yine dağlardan
Kaya mağaralardan
Kopup çıkan
Dicle ve Fırat'ı
Çıkarmayın hatırdan...
Bunlar nasıl birer mucize
Düşünün bir kere
Şu büyük ırmakların elbette
Şu dağlar, olamaz kaynağı
Şu süratli
Ve bolca akışa karşı

Hatta faraza
Konik birer
Havuz kesilseler
Sadece birkaç ay
Ancak dayanabilirler
Çoğu defa
Bir metre toprağa
Nüfuz eden yağmur da
Olamaz kâfi varidat

Evet, ortada hakikat
Bu nehirler gelmekte
Gaybî bir hazineden
Zaten hadis-i şerifte:
“O üç nehre
Cennetten birer katre
Damlıyor her demde
Oradan geliyor bereket.”
Buyruluyor.

İşte bu fıtrî halleriyle
Şöyle diyor nehirler bize;
Siz kalp katılığıyla
Öyle bir Zat’a
Ediyorsunuz ki isyan
Dicle, Fırat, Nil gibi nehirleri
Adî, câmit taşlardan
Odur akıtan
Hem varlığının delillerini
Kâinatın kalbine
Dünyanın beynine
İnsan ve cinlerin de
Akıl ve gönüllerine
O’dur sunan
Siz hâlâ
Bu Ezelî Güneş’e
Bu marifetullah nuruna
Kör mü kalacaksınız
Yok mu hiç insafınız?

Yıldırım Çarpmadan da

Hak Teâlâ azametle
Buyuruyor Kur'an'da:
"Hani bir zamanlar
Ey İsrail oğulları siz
Şöyle demiştiniz:
'Ey Musa
Görmedikçe Allah'ı açıkça
İman etmeyiz
Sana asla!'
Hemen sözünüzün peşinden
Yıldırım çarptı sizi
Bakıp dururken..."

Daha önce de
Kızıldeniz'den geçtiklerinde
Putperest kavimlerin
Putlarını görünce:
"Bize de böyle
Bir tanrı yap
Ya Musa!" Demişlerdi...

Tevhid peygamberi
Hz. Musa'nın nasıl unutuldu
Yirmi üç senelik direktifleri?
Tevhidden şirke
Nasıl bir kayıştı bu?

İşte şimdi de
İstiyorlardı açıkça
Allah'ı görmeyi...
Ulül azim bir peygambere karşı
Mızıkçılık yapmak
Ve onula tartışmak
Nasıl bir şeydi?

Herhalde
Firavun'un baskıcı idaresi
Bozmuştu fıtratlarını,
Uğratmıştı yıkıma
İç dünyalarını
Cellât kamçısı
Sırtlarından kalkınca
Şımarmışlardı anında
İşte kölelik ruhu
Bir tohum gibi
Kökleşmişti içlerinde zamanla...
Kolay olmuyordu demek ki
Tasaffî ve terakki...

Ne demişti
Koca Bedi'
Lü'lü misal sözleriyle:
"Fıtratların bir kısmı
Birdenbire parlıyor
Bir kısmı tedricîdir
Şey'en şey'en kalkıyor...
Tabiat-ı insanî
İkisine de benzer
Şartlara bakar
Ona göre değişir

Bazan tedricî gider
Bazan dahi olur
Barut gibi zulmanî
Birden bire fışkırıyor
Nuranî bir nâr olur
Bazı olur bir nazar
Kömürü elmas eder.
Bazı olur bir temas
Taşı iksir ediyor
Bir nazar-ı Peygamber (s.a.s.)
Birden bire kalbeder
Bir bedevî cahili
Bir arif-i münevver
Eğer mizan istersen
İslam'dan evvel Ömer
İslam'dan sonra Ömer

Birbiriyle kıyası
Bir çekirdek, bir şecer
Def'aten verdi semer
O nazar-ı Ahmedî (s.a.s.)
O himmet-i Peygamber (s.a.s.)
Cezîret'ül- Arap'ta
Kömürleşmiş fıtratları
Kalbetti elmaslara
Birden bire serâser
Barut gibi ahlâkı parlattı da oldular
Birer nur-u münevver."

Hz. Musa'nın Kavminde Bir de Karun Vardı

Sapanlardan birisi de yoldan
Musa kavminden olan
Karun idi ve
Azgınlık etmişti
Böbürlenerek kendi milletine

Hâlbuki Allah, ona öyle
Hazineler vermişti ki
Anahtarlarını sadece
Bir topluluk taşıyabilirdi.
Hem de güçlü kuvvetli.

Siyasî zulüm ve baskıda
Nasıl bir sembol ise Firavun
Mali baskı ve vurgunculukta da
Unutulmaz sembol olmuştur Karun

Halkı demişti Karun'a:
"Asla şımarma
Güvenip servet ü samanına!
Sevmez böbürlenenleri Allah...
Allah'ın sana ihsan ettiği
Bu büyük servetle
Gayret göster mamur etmeye
Ahiret yurdunu ebedî

Ama ihtiyacına yetecek kadar
Sana da kalsın bir miktar
Sakla biraz da
Dünyadan da nasibini unutma...
İhsan ettiği gibi Allah sana
İyilik et sen de insanlara
Olma ülkede sakın
Peşinde fesadın
Zira sevmez Allah
Bozguncuları asla"

Gerçi denilmiştir insanlar hakkında;
Bir kefen alma telaşıyla
Yokluk çölünden varlık pazarına
Gelmiş birkaç muhtaç ve uryan
Evet, işte böyle tarif edilmiş insan...

İnsan dünyayı değil kesben
Belki terk etmeli kalben
Evet, olmalı elin kârda
Ama gönlün Yâr'da
Yani elin çalışırken dünya işlerinde
Kalbin ise olmalı Yâr-ı Bakî'de

Bu nasihatlere karşı Karun:
"Ben, dedi kavuştum
Bu muhteşem servete
İlmim ve becerim sayesinde."

Günümüzde bunca nimete
Kavuşan nankörler de
Konuşuyorlar aynı sözlerle
Acaba bilen var mı
Neydi sebebi
Cihan harplerinin?
Bunun sırlarla dopdolu
Hikmetli cevabını
Veriyor Saîd-i Bedî:
"Beşerin fikrî dalâleti,
Nemrudâne inadı
Firavunâne gururu
Şişti şişti zeminde
Yetişti semâvata
Hem dokundu,
Hassas sırr-ı hilkate...
Semâvattan indirdi
Tufan, taun misali
Şu harbin zelzeleleri
Gâvura yapıştırdı
Semavî silleyi

Demek ki şu musibet
Bütün beşer musibetiydi
Nev'en umuma şâmil
Bir müşterek sebebi
Maddiyunluktan gelen
Dalâlet fikriydi
Hürriyet-i hayvanî
Hevânın istibdadı
Hissemizin sebebi
Erkân-ı İslâmî'de
İhmal ve terkimizdi."

İşte Karun da
Bilmezden geliyordu
Lakin bilmiyordu ki Allah
Helâk etmişti
Daha önceleri
Kendisinden daha güçlü
Ve serveti de
Daha fazla olan nice kimseleri

Suçunu sormaz Allah
Müseccel suçlulara
Çünkü onların bilinmektedir suçları
Hem meleklerce, hem de Halkça
Onun için onlar hemen yaka-paça
Tutulup atılırlar, azaba...

Karun bir gün yine
Bütün şatafat ve ihtişamıyla
Çıktı halkının önüne
Çok düşkün olanlar, dünya hayatına:
"Keşke dediler bizim de
Servetimiz olsaydı
Karun'un ki gibi
Ne şansı varmış adamın
Diyecek yok keyfine!"
Kendilerine hakikat ilmi verilenler ise:
"Yazıklar olsun dediler size
Bu dünyalıkların böylesine
Değer mi peşine düşmeye."

Hâlbuki iman edip sâlih amel işleyenleri
Bekleyen cennet
Ve içinde hazırlanan mükâfat
Çok daha hayırlıdır elbet...

Derken Allah
Karun'u da sarayını da
Geçiriverdi yerin dibine
Allah'a karşı ne avanesi
Yardım edip kurtarabildi
Ne de savunabildi
Kendisi, kendisini...

Olmaya onun yerinde
Can atanlar bir gün önce
Diyorlardı şimdi şöyle:
“Vay be, meğer Allah
Bol bol verirmiş dilediği kimseye
Kısarmış rızkını dilediğinin de
Şayet Allah, lütfedip bize
Esirgemeseydi özel rahmetiyle
Geçiriverirdi bizi de
Yerin dibine
İnkârcı nankörler gerçekten
Olmazmış iflâh...”
Evet, Allah; eninde sonunda
Onların bütün baro ve baronlarını
Ulaştıracaktır layık oldukları noktaya

Hz. Âdem Aleyhisselam

Bir zaman Hak Teâlâ
Meleklerine: “Ben Arz’da
Yaratacağım bir halife”
Buyurdu...
Birçok yorumcu
Bu “Halîfe” kelimesi üstünde
Epeyce durdu.

Kimisi söyledi işaret olduğunu
Bunun meleklerden önce
Yeryüzünde yaşayan cinlere...
O zamanlar dünya
Ateşten bir parça
Olarak dönüyordu
Kendi halinde...
Cinler de
Ateşten varlıklar suretinde
Hâkim bulunuyorlardı Arz üzerinde
Daha sonra
Çıkardıkları fitne ve fesatla
Verdirdiler kadere bir fetva
Ve yok edildi hâkimiyetleri
Yerlerine halef olarak getirildi
Âdem ve evlatları
Ama şöyle dedi bazıları;
Bu “Halîfe” kelimesi işarettir ki

İnsan, Allah'ın isim ve sıfatlarına
Hem âyine hem de âşinâdır.
İnsan yapabilir bir de
Analiz ve sentez
Diğer mahlûkat üstünde
Hem de
Yapabilir taklitçiklerini
İlahî sanatların
Yüce bir üstünlükle
Üstün bir kimlikle
Zira yaratılmıştır beşer
Ahsen-i takvimde
Hem ayrıca bir de
Ne var ise âlemde
Âdem'dedir, Âdem'de
Evet, dürülmüştür derununda
Âlemler ve nice sırlar
En hassas kıvamda
Beşerin hilafeti meselesinde
Melekler belki de
Bakarak cinlerin hâline
Veya bakarak levh-i ezeliye
Yahut insanın bünyesine
Şehevî ve gazabî hislerine.
Aslanın pençesi nasıl gösterirse
Onun parçalayıcılığını
Kavunun lezzeti de
Yenmek için yaratıldığını

Melekler şöyle bir fikir
Serdetmişlerdi: "Ya Rabbi
Sen yeryüzünde
Fesat çıkaracak, kan dökecek
Birini mi, yaratacaksın?
Hâlbuki
Ediyoruz hamd ve tesbihi
Biz sana"
Onlara göre
Yatkındı insan günaha
Bunun için söylemişlerdi
İçlerindeki düşünceleri

Cenab-ı Hak buyurdu ki:
"Bilirim Ben sizin bilmediklerinizi."
Göstermek için bu gerçeği
Talim etti
Âdem aleyhisselama
Bütün eşyanın ismini
Talim-i esma unvanıyla
Hem onlarda tecelli eden
Esma-i Hüsna'nın hepsini...

Sonra koydu önlerine
Eşyayı meleklerin
İmtihan için
Buyurdu onlara: "Söyleyin
İsimlerini bunların;
Eğer doğru iseniz, dediklerinizde."
Dediler ki: "Yok bizde bir ilim
Ancak Senin

Talim buyurduğun kadar
Sensin, ancak Alîm ve Hakîm."
Sonra da emretti Âdem'e
Söyle diye isimleri
O teker teker söyleyince
Hem de tecelli eden isimleriyle
Her şeyi.
Tezahür etmişti böylece
Tercih edilmiş olmasının sebebi
Mahlûkat üzerine halife...

Çünkü talim-i esma ile
İlim ve fen mücmelen
Öğretilmişti Hz. Âdem'e
Sonra da tafsilatıyla
Talim edilecekti Hz. Muhammed'e...

Bunun üzerine
Hak Teâlâ buyurdu
Bütün meleklere:
"Demedim mi, Ben size
Göklerin ve yerin
Bütün gayblerini
Sadece Ben bilirim...
Öyleyse şimdi

Hepiniz de Âdem'e
Edin secde."
İtaat edip bu emre
Secde etti
Bütün melâike...
Yalnız diretti
Cin soyundan olan İblis
Hak karşısında hem de
Baştan ayağa kesilip nefis:
"Etmem dedi, secde!"
Hak Teâlâ
Sorunca sebebini
Başladı felsefeye:
"Ben üstünüm bir kere
Bu beşere
Çünkü Sen yarattın beni ateşten
Âdem'i ise
Bir çamur parçasından"
Gazaba gelip Yaradan
Dedi: "Oradan çabuk in!
Hem değildir haddin
Büyüklük taslamak senin
Oldun artık sen alçaklardan."
Yanlış bir temele
Oturan bu felsefe
Cevabını böyle alıyordu işte...
Hem neden

Üstün olaydı ki ateş topraktan?
Toprak ki
Binlerce çiçeğe
Saksılık eden.
Hatta ateş maddelerini de
Alan içine...
Ayrıca
Toprak daha yakındır Allah'a
Yedi kat olan semavattan

Âdem'e ise Rahman:
"Ey Âdem, dedi,
Bil ki şeytan
Sana ve eşine
Tam bir düşman...
Bu husumetle
Girip içinize sinsice
Çıkarmasın sizi
Vatan-ı asliniz, cennet-i âlâdan
Ederek perişan
Olur, bu bir hüsran...

Huzurdan kovulunca
Lanetlenmiş şeytan
Dönüp Hakk'a:
"İnsanların dedi
Diriltilecekleri âna
Kıyamete kadar, bir zaman
Mühlet verir misin bana?"
Buyurdu ki Allah:
"Haydi, oldun sen
Mühlet verilenlerden."

Bu bir imtihan sırrıydı
Yükselsin diye makamları
Zerreden güneşe dizilen
Farklı olarak meleklerden
Ancak nefisle beraber şeytan da
Oldu musallat insanlara…

İblis alınca
O sağlam sözü: "Öyle ise, dedi
Mahkûm ettiğin için azgınlığa
Sen beni
Ben de gözetlemek kasdıyla
Pusu kurup oturacağım,
Tuzaklar hazırlaya hazırlaya
Üzerinde, Senin doğru yolunun
Sokulacağım sonra
Kâh önlerinden, kâh arkalarından
Kâh sağlarından, kâh sollarından
Bu vesvese ve pusularımla
Artık bulmayacaksın
Çoğunu onların
Şükreder güzel kullar olarak..."

"Çık oradan, dedi
Celil-ü Cebbar...
Hor ve hakir
Ey şeytan-ı zelil...
Onlardan kim sana uyarsa
Çok iyi bilin ki
Dolduracağım sizlerle cehennemi
Ey Âdem sana gelince
Sen eşinle
Yerleş Cennette
Yok, orada açlık çekme
Hem çıplak kalma ve asla
Olmayacak susuzluğun sıkıntısı da
Kalmayacaksın hiç maruz
Kavurucu sıcağa...
O Cennetten dilediğiniz mekânda
İstediğiniz anda
Bol bol, yiyin için
Yalnız şu ağaca
Yaklaşıp da
Zalimler zümresine girmeyin."

Fakat şeytan onlara
Verdi vesvese
Hem peş peşe
Çıkarmak için açığa
Gözlerinden gizlenmiş edep yerlerini
Tuzaklı bir telkinle:
"Rabbinizin dedi size
Bu ağacın meyvesini
Yasaklamasının tek sebebi
Olmanızı önlemekti
Melekler gibi
Veya ölümsüz hayata
Nail olan bahtiyarlardan!"
Onların iyiliğini hem
İstediğine dair etti
Kasem üstüne kasem
Böylece bu yalan ve yeminlerle
Kâh vesvese, kâh felsefe ile
Aldatıp onları düşürdü mevkilerinden

Tadar tatmaz
O ağacın meyvesini
Fark ettiler
Açık olduğunu edep yerlerinin
Başladılar örtmeye
Buldukları cennet yaprakları ile
Örtülmesi gerekli yerleri
Rab Teâlâ edip nida:

"O ağaçtan ben sizi
Men etmedim mi?
Hem söylemedim mi
Şeytan sizin düşmanınızdır besbelli
Diye size?
Niye
Düştünüz bu perişan duruma
Beni dinlemeyip de?"

Onlar: "Ey Rabbimiz!" diye
Yalvarıp yakardılar,
"Yazık ettik kendimize
Eğer Sen, örtüp kusurumuzu
Merhamet buyurmazsan bize
Oluruz hüsrana uğrayanlardan."
İşte hep böyle yalvarmalıdır
Her ayağı kayan...

Kabul buyurdu Hak tövbelerini
Hem Âdem'i seçti
Ve hidayete mazhar etti...

Buyurdu sonra da:
"İniniz düşman olarak birbirinize
Dünyada size
Bir süreye kadar kalma
Ve faydalanma

İmkânını veriyorum.
Orada yaşayacak
Ve öleceksiniz orada
Hem çıkarılacaksınız
Diriltilip mezardan

Ey evlâtları Âdem'in
Bakın indirdik size
Edep yerlerinizi
Örtmeniz için nice giysi
Fakat unutulmaya
En güzeli elbiselerin
Libas-ı takva...
Bunlar Allah'ın ayetlerindendir işte
Olur ki insanlar
Ders alırlar, düşünürler de"

Demek ki
Elbiseden daha önemlisi
Takva duygusu ve hayâ hissi
Çıplaklık dönüştür câhiliyeye
Zira câhiliye döneminde
Müşrikler üryan tavaf ederlerdi
Bir fazilet zannıyla, Kâbe'yi.
Hak Teâlâ
Hayvanata vermiştir fıtrî bir elbise
Ancak hayâ duygusu ile
Süslediği insana gelince
Onu üryan yaratmıştır
Bu sebeple
Kim uyarsa örtünme emrine
Sevaba ermekte
Hem de insan örtünmekle
Yeryüzünde, ispat etmekte
Halife olduğunu, diğerleri üstünde
Evet, insan bütün yaratıklar üstünde
Tasarruf ve yönetme gücüyle
Halifeliğinin gücünü göstermekte

Bu hususta
Hak Teâlâ
Gönderdi bizlere
İkaz üstüne ikaz:
“Ey evlatları Âdem’in
Açığa çıkarmak için
Edep yerlerinizi şeytan
Âdem atanızla, Havva annenizin
Çıkarttırmak suretiyle
Takva elbiselerini
Uzaklaştırdığı gibi
Cennet yurdundan
Sakın sizleri de
Uğratmasın bir belâya
Zira o da askerleri de
Gözetirler sizleri
Onları göremeyeceğiniz yerlerden

Doğrusu, yapmışızdır inkârcıları
Şeytanın dostları...
Şu halde
Benden size
Bir hidayet geldiğinde
Kim uyarsa hidayetime
O, düşmez bedbahtlık ve dalâlete
Ama kim de
Beni anmaktan yüz çevirirse
Onun için de
Vardır, dar bir geçim
Hem onu kör olarak haşrederim
Kıyamet gününde"
-Kör olarak haşrettiğimde onu-
O diyecek ki: "Rabbim
Beni niçin kör haşrettin?
Hâlbuki ben görür idim..."
Verecek cevabını Hak, kesin:
"Bu böyledir işte
Nasıl ki sen
Gelen ayetlerimizi unutmuştun
Bu gün sen de
Unutulursun..."

Bu Başka Bahar

Sen diyorsun ki deli gönlüm çok defa;
Göz açsın milyonlarca
Renkte türlü çiçek bütün dünyada
Gelsin artık gerçek bahar!
Hem söyle artık bahara ne var?

Ama sor bakalım bir bahçıvana
Hiç çiçekler, tohumlar
Geçmeden uyanışa
Bahçelerde, bağlarda
Ve özel seralarda
Gün yüzüne çıkar mı fidanlar?
Hem hiç mevsimsiz gelir mi bahar?
Hele şimdi dön de
Şu yetişen yeni nesle
Bir şeyler söyle

Onlara bak, işte
Kimi gül, kimi sümbül,
Kimi nergis, kimi fesleğen,
Kimi lotüs, kimi erguvan,
Kimi karanfil, kimi zambak,
Kimi kasımpatı, kimisi leylak.
Durma hadi,
Gönlünü konuştur ve de ki;
Gelsin,
Gelsin bahçıvan

Seçsin de
Toprağa, iklime göre
Tek tek belirleyip bizleri
Uçursun, beldeden beldeye
Siz istemez misiniz?
Böylece gönderilen
Ve gönüllere dikilen
Bir fidan olmak
İhtiyaç duyulan yerde
Bir bağ ve bahçeye

Haydi söyleyin, söyleyin
İstemez misiniz?
Evet, söylüyorum
Ben de bilip her birinizi
Kendim gibi
Her tarafa saçsın bizi
Tohum saçarcasına
Bereketli yağmurlar altında
Her biriniz yedi verenler gibi olun
Hep muhabbet hep şefkat soluklayın
Biriniz bin olsun
Meyveleriniz dopdolgun
Açılın açılabildiğiniz kadar
İhlâs nakışlı, takva turalı, sadakat kakmalı
Alınlarınıza vurulmuş mühürler gibi
Simâhum fi vücûhihim mürekkebine
Batırılmış
Çehrelerinize çalınan

Sıbğatullah kaynaklı boyalar
Hiç pörsümeyen bir tazelikle
Titreşip dursunlar
Cezbedici pırıltılar
Nesilden nesle
Ta dâmenine kadar kıyametin...
İnsanlar arasında mücevher gibi
Dolaşın siz ey sevginin çiçekleri
Gülistana dönsün cihan
Uhrâ buutlu buhurlardan

İhlâs referanslı tavırlardan
Lâle, sümbül, misk-ü amber gibi
Cümle âleme yayılan
Ey çiçeklere muştulu bir uyanış
Bir ruh üfleyen bağbanın fidanları
Ey muhabbet fedaileri
Ey kâkülleri
Kudsî ellerle okşanmış
Ey mübarek dileklerle uğurlanmış
Dualar okunup sırtı sıvazlanmış
Mübarek ışık süvarileri
Ulaştırın gittiğiniz beldelere
İçinize sindirdiğiniz ihlâs buğulu
Lâhutî kokuyu
Üfleyin muhtaç sinelere siz de

Ölümü Nevruz Günüydü
(Üstad Bediüzzaman Aziz)

Yirminci yüzyılda
Bin bir sancıyla
Yazılan bir destan
Hem de Kevser mürekkeplerle
Başladı şöyle harika bir ihbarla
Evet büyük dertli, daha
Adım atarken dünyaya
Kışta erken erken
Denizlinin Birinci Hasan Feyzi'si
Ayağa kalkıp şöyle demişti:
"Bugün şarkta bir evliya,
Geldi, dünyaya!"
Aynı tarihte yine,
Isparta'da evliyaullah'tan biri,
Kırk günde bir yiyen yemeğini...
Osman Halit Efendi de:
"Bu gün dünyaya geldi,
Bu asrın Müceddidi
İnşallah görecek oğlum Mustafa Efendi,
Ben görmesem de..."
Diye müjde vermişti.
Tarih 1873 Miladi,
Gelen hoş safa geldi.
Benzemiyordu o, hiç birine
Kendi kardeşlerinin bile...

Ondan esrarengiz haller yansıyordu gözlere
Sanki emmeyecekti
Abdestsiz olursa annesini.
Yetişiyordu methine de
Nebi torunlarının
Hazırlanıyordu daha doğar doğmaz
Vazifeli olduğu geleceğe
Yenmezdi zaten o evde
Tek bir haram lokma
O çatıda, hayvanlara da
Tanınmazdı imkân, eğer haramsa
Bir tutam otun girmesi kursağına
Yetişiyordu işte o
Böyle bir ocakta...
Alıyordu ilk derslerini Nur anasından
Nesl-i pak ışığıyla hâleli
Tertemiz çehresinden
Elbette daha yüksekti
Bu sırlı ders-i enfes
Binlerce hocanın verdiği dersten
Anneden belki de bir nefes
Sadece derin bir bakış ışıl ışıl
Bir damla gözyaşı
Ki ummanlara bedeldi
Derûnî bir inilti,

Lâhutî bir ses.
İşte böyle bir çevre
Ki mukaddes...
Zaten ihlâs temelse
Müreccâhtır elbette
Tek bir tanesi
Milyonlarca derse
Hem de
Olamazdı asla şüphe
Kıyamet kopmadan cihânda
Rahmeten lil-âleminin mesajını
Kâffeten insanlığa
Duyuracak olan Zatta
Donanım olarak bütün cihazat
Kalp, zeka, zihin
Vicdan akıl ve beyin
Bütün kabiliyet ve hissiyat
En yüce seviyede
Arz-ı endâm edeceğine
Tahsili böyle başlar ilk günden
Bilgiler yağar sanki yerden ve gökten
Eşyayı deler geçer
O nüfûz edici gözler
İner her şeyin ledünniyatına
Çok kısa zamanda
Yardımcıdır kesbine
Hep vehbî ilimler
Sünühat ve ilhâmat

Dolar da kalbine
Şekillenir dimağda
Rahmet inercesine
Dökülür kitaplara
Renk renk televvünlerle
Hem tenezzülen idrâkimize
Sehl-i mümteni güzelliğinde
Hem de bizim seviyemizde
Bazen de yapılarak ihtârat
Çekilir dikkat
Hem kendisine hem çevresine
Binler hikmet
Ve çözülmüş binlerce sır
Hem binlerce hikemiyat, pırıl pırıl
Birer mâide-i semâviyye
Birer esrâr-ı ilâhiyye
Dökülüveren cevherler gibi
Lütuflara hasret eteklerimize
Evet hazine üstüne hazine
İnşallah emeceğiz onları
Satırlardan sadırlara
Sinecek içimize
Sonra dökülecek sinelerden
Hâl, tavır ve tutum hâlinde
Yansıyacak bütün beşeriyete
"Nevruz günüdür ölüm bize"
Diyen Büyük Dertli de
Seyredecek kabrinden elbette
Ruhâni bir sevinçle

Göklerden Gönüllere

Buyuruyor ki Hak Teâlâ:
"İman edip hem iman-ı yakîn
Makbul ve güzel işler yapanlar için
Rahman olan Allah
Sevgi var eder
Gönüllerinde insanların."

Bu ayet indiğinde
İşkence altındaydı Mekke'de
Müminler
Sıkılırcasına mengenede
Ayet müjdeyi verince
Güller açtı yüzlerinde

Bunun üzerine
Şöyle buyurdu Efendimiz de:
"Allahü Teâlâ bir kulunu sevince,
Buyurur Cebrail'e
Ben falanı sevdim, sev sen de."
Bu emir gereğince
Cebrail sever onu, hem meleklere:
"Allah falanı sevdi, sevin siz de"
Diyerek eyler nidâ...

Onu sever böylece
Bütün ehl-i semâ.
Daha sonra da
Yerleşir bir sevgi
Onun için yeryüzünde

Bu bir ses değildir elbette
Hem değildir bir söz de
Ama bir soluk bir esinti
Ruhları saran lâhûtî ve
Öyle yumuşak bir meltem ki
Ulaştığı her kalpte
Hâsıl eder bir sevgi...

Hz. Meryem

Hz. İsa'nın ninesi
Hz. Meryem'in annesi
İmran'ın zevcesi,
Hz. Zekeriyya'nın kayın validesi,
Fâzûka'nın kızı Hane, kaldığında hamile.
Şöyle dua etti:
"Sana adadım karnımdakini,
Benden kabul buyur ya Rabbi
Olsun mabedin hadimi
Sen gerçekten işitir ve bilirsin."
Bu öyle bir dua idi ki
Son derece ihlâslı ve samimi...

Bebek dünyaya gelince,
Allah her şeyi bildiği halde
Şöyle dedi; anne Hane:
"Ben bir kız doğurdum Ya Rabbi,
Hâlbuki erkek, değildir kız gibi
Ona verdim Meryem ismini
Onu ve zürriyetini
Ismarlıyorum sana
Kovulmuş şeytanın şerrinden."
Bunun üzerine
Kabul buyurdu Rabbi
Güzel bir şekilde

Ve onu yetiştirdi.
Öyle ki,
Sanki güzel bir bitki gibi
Ama Meryem daha doğuşta yetimdi.
Çünkü babasını kaybetmişti.
Henüz anne karnında
Sonra anne Hane de
Dünyaya etmişti veda…

Bunun üzerine
Ne kadar dost akraba varsa
Edip içtima
Karar verdiler kur'a çekmeye
Alabilmek için Meryem'i,
Kendi himayelerine
Çünkü İmran ailesi
Çok mübarekti
Herkesin gözünde
Nihayet neticede
Kur'a niyetine
Attılar kalemlerini
Nehrin içine
Oldu böylece

Meryem'in kefili
Zekeriyya Nebî...
Zaten oluyordu eniştesi
Çünkü Zekeriyya'nın hanımı
Meryem'in teyzesi idi
Melekler, Meryem'e demişlerdi ki:
"Allah seni seçti
Ve tertemiz etti
Dünya kadınlarının hepsini
Geçtin bu seçişte.
Ey Meryem işte
Bu büyük nimetlere şükürle
Divan dur Rabbine
Ve kapan secdeye
Rükû edip, beraberce
Rükû edenlerle."

Meryem de mabede
Uygun bir yerde
Çekip perdeyi
Kendisini vermişti ibadete
Melekler devam etmişlerdi:
"Ey Meryem demişlerdi
Allah kendinden bir kelimeyi
Müjdeliyor; Meryem oğlu İsa Mesihî
Dünya ve âhirette şeref ve itibar sahibi
Makamı ise kurbiyet-i İlâhî
Allah'a çok yakınlar içinde
Hem konuşacak insanlarla
Beşikte hem de yetişkin çağında
Olacak salihler arasında..."

Demek ki Hz. İsa
Sıra dışı bir harika
Mahzar olmuş apayrı bir yaratmaya
Aynı zamanda
O hak bir kelime
Konuşma yaşı da onun elbette
Benzemeyecektir hiç kimseye
Kelime zaten değil mi
Aslında kelam içinde?
Bu şok müjdeye
Meryem hayretle
Şöyle karşılık verdi:
"Ya Rabbi!
Bana dokunmamışken bir insan eli
Nasıl bir çocuğum olacak ki şimdi?"
Cevap verildi:
"Evet Cenab-ı Hak
Yaratır dilediğini.
O bir şeyi istedi mi
Sadece "Ol" der
O da oluverir."
Allah öğretir İsa'ya kitabeti
Hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i
Gönderir onu Allah
İsrail oğulları'na
Ve insanlığa

Bir Resul bir Elçi...
Hz. İsa onlara der ki:
“Şüphesiz ki ben, size
Getirdim işte
Rabbinizden bir ayet bir mucize
Bakınız size bir kuş biçiminde
Çamurdan bir şey yapıp içine
Üflerim de
O kuş olur ve Allah'ın izniyle
Silme körü ve abraşı ederim iyi.
Diriltirim Allah'ın izniyle ölmüşleri
Ayrıca ne yiyorsanız evlerinizde
Ve neleri biriktiriyorsanız üst üste
Hep haber veririm size
Hem ben önümdeki
Tevrat için bir tasdik edici Nebi
Ve sizlere haram kılınan şeyleri
Helal kılmak üzere
Getirdim Hak'tan bir mucize
Artık Allah'tan korkun
Ve bana tâbi olun
Allah şüphesiz
Benim de sizin de tek Rabbiniz
Hep ibadet edin O'na
Girin bu dosdoğru yola.”

İşte melekler Meryem'e
Bu müjdeyi vermişti mabette...
Hz. Zekeriyya, her girişinde mihraba
Yani en şerefli yere
Ki mabede merdivenle çıkılan mahfile..
Bulurdu Meryem'in yanında
Hazır bir rızık ki yepyeni:
"Meryem bu sana nereden geldi?"
Diye sorunca Zekeriyya
Der ki Meryem: "Bu Allah katından bana.
Şüphesiz Allah hesapsız rızık verir
Dilediğine."

Hani Meryem ayrılarak ehlinden
Çekilmişti doğu tarafında bir yere
Hem çekmişti araya bir perde
İşte bu konuda
Buyuruyor ki Hak Teâlâ:
"Biz ruhumuzu göndermiştik de
Görünmüştü tam bir insan şeklinde...
Meryem demişti: "Senden sığınırım Allah'a
Eğer korkarsan O'ndan dokunma bana
O da Ona: "Ben demişti sana
Bağışlamak için temiz bir oğul
Bir elçiyim Rabbinin gönderdiği, bir kul..."
Gerçekleşiyordu meleklerin söylediği
Bir müjde kaderin planladığı gibi
Meryem yine de
Büyük bir hayretle:

"Benim nasıl çocuğum olabilir ki
Bana kimse dokunmadı
Hem ben değilim iffetsiz biri..."
O dedi ki:
"Bu dediğin gibidir gerçi
Ancak Rabbin buyurdu ki:
"Bu çok kolaydır Bana
Biz ona nezdimizden, insanlara
Kılacağız bir mucize, bir ayet
Hem de bir rahmet
Kararlaştırılmış daha önce...
Bir takdirdir ezelde."

Allah'ın emri gerçekleşti de
Nihayet Meryem İsa'ya kaldı hâmile
Ve o haliyle
Çekildi uzak bir yere
Doğum sancısı zorladı onu
Sonra tutunup dayanmaya
Bir hurma dalına.
"Keşke dedi, bundan önce
Unutulup gitseydim ölseydim de."

Yine Meryem'e
Aşağıdan seslenildi şöyle:
"Sakın üzülme
Rabbin alt tarafında
Bir su arkı var etti sana
Hurma dalını kendine doğru silkele
Devşirilmiş hurmalar dökülsün üzerine taptaze
Ye, iç olsun gözün aydın.."
Sonra tavsiyeler edildi Meryem'e
Eger görürsen birini insanlardan
Hiç çekinme,
De ki: "Ben susma orucu adadım Allah'a
Onun için konuşmayacağım hiçbir insanla."

Niçin taze hurma
Ve su arkına
Yer verildi Kur'an'da
Ne hikmete binaen girdiler dekora
Su arkı ve hurma
Hz. İsa'nın doğum anında
Evet ilim yeni keşfetti doğumda
Ne kadar önemli taze hurma
Süt artırıcılığına da
Dikkat çekiyor bilhassa
Sular, su şırıltıları bile hatta
Kolaylık sağlıyor doğuma
Bu ibretli manzara
İnşallah yol gösterir çağdaş tıbba

Buyurdu ki Resulullah:
“Hurmadan mübarek daha başka
Bir yiyecek olsaydı; Allah
Onu nasip ederdi İsa'ya
Annesinden doğduğunda...”

Meryem onu getirdi kavmine
Kavmi dedi ki hayretler içinde:
“Ey Meryem gerçekten de
Görülmemiş bir şey yaptın sen
Ey Harun'un kız kardeşi
Senin baban kötü adam değildi
Değildi iffetsiz bir kadın da annen.”
Meryem, çocuğa işaret etti
Onlar: “Biz beşikteki
Bir çocukla nasıl konuşuruz?” deyince
Allah'ın bir mucizesi
Gözler önünde gerçekleşti
Anne kucağındaki İsa şöyle dedi:
“Abdullah'ım ben şüphesiz
Allah'ın bir kuluyum bunu biliniz
O bana kitap verdi
Ve beni Nebi olarak gönderdi
Bulunduğum her yerde
Beni mübarek kıldı
Yaşadığım her yerde
Beni mübarek kıldı
Yaşadığım müddetçe

Emretti namaz kılmamı, zekât vermemi
Beni anneme kıldı hürmetkâr...
Asla yapmadı beni zorba ve isyankâr...
Benim üzerime selâm ve emniyet bütün
Doğduğum gün, öleceğim gün ve
Dirileceğim gün.

İlahî Boya Sıbgatullah

Bakınız Allah'ın boyasına.
Allah'ın boyasından daha
Güzel olabilir mi hiçbir boya?

Bakınız ağaçlara, otlara,
Mücevher gibi çiçeklere,
Rengârenk meyvelere,
Bilhassa
İnsanların simalarına,
Göz renklerine;
Yeşil, mavi, kırmızı, elâ...
Her biri diğerinden güzel
Ve birbirinden âlâ.

Bu fırça
Ne hoş fırça!
Bu boya ne harika!
Her şey fıtratta
Motif motif, desen desen
Baştan ayağa.
Plan, dizayn
İnce bir âhenk içinde.
Tam bir mucize!
Hele günde beş defa
Abdestle vurulan cilâ

Abdest azalarına
Ve beş vakit namazda,
Ahsen-i takvime çalınan boya
Harika üzerine harika

İmanın Şubeleri

Allah Resulü:
"İman, yetmiş küsur şube
Hayâ da imandan bir şube."
Buyurdu.
Başka bir rivayette:
"Bu şubelerden en üstünü
'Lâ ilâhe illallah' sözü
En aşağı mertebesi ise
Kaldırmaktır bir kenara
Bulunca
Rahatsız edici bir şeyi yolda."

Eğer bunları başlarsak saymaya
Dikkat etmeliyiz önce
Kalbe ait vazifelere.
Evet, en başta
İman gerekir Allah'a
Zatına ve sıfatlarına
Allah'tan başka
Her şeyin de
Sonradan yaratıldığına
Meleklerin varlığına
Peygamberlere, kitaplara
Kadere…
Her şeyin ezelden takdir edildiğine
Hayrın da şerrin de

Allah'tan geldiğine
Âhirete, kabir sualine
Kabir azabına
Tekrar dirilmeye
Ve mahşerde toplanmaya
Hesaba ve mizana
Sırat köprüsüne
Cennete ve oradaki ebedî hayata
Cehenneme ve cehennem azabına
Hem kâfirlerin orada
Ebedî kalacağına…

Nasip kıl Rabbim bizlere
Tahkiki bir iman ile
Hakkal yakin şekilde
İtikad etmeyi
Hem sevmeyi
Canımızdan öte
Allah'ı ve Resulünü
Hem diğer Peygamberleri
Hem sahabeleri
Hem de ehl-i beyt-i Nebevîyi

İhsan eyle Rabbimiz
İhlâs-ı tâmmeyi
Kalplerimize
Hem iğrendir bizleri
Riya ve nifaktan
Hemen sarılmalıyız
Tövbe ve nedamete
Hata veya isyan ettiğimizde
Hem korkalım Allah'tan gereğince
Ve hem de onun azamet ve şanına
Yakışır şekilde biz de kulluk seviyemize

Gösterelim ahde vefa
Bırakmayalım sabrı da elden
Sabır elbette boş boş beklemek değil
Bir şeyler yapabilmektir
Durduğun yerde bile
Aktif bir sabır usulü ile.

Tevazu gösterelim
Anne- baba ve büyüklere
Şefkat ve merhameti de
Kendimizden küçüklere

Bağlanalım Rabbimize
Derin tevekkülle
Hem güvenmeyelim amellerimize.
En büyük afet ise
Kendini beğenme,
Kendini övme
Ve kendini kusursuz görme
Hem nefsinin avukatı kesilme

Dilimiz söylesin ilk önce
Kelime-i tevhidi
"Lâ ilâhe illallah" diye
Bırakmasın Kur'an tilâvetini
Öğrensin ilmi
Hem öğretsin muhtaçlara
Dua etsin Allah'a
Devam etsin zikir ve istiğfara
Görüyorsunuz işte
Ne işler düşüyor dile

Şimdi de gelelim
Bedenî ve malî amellere.
Geliyor en başta
Temizlik; bedende, elbisede, mekânda
Tertemiz kılalım namazı
Zira hemen namaz gelir
İmandan sonra
Verelim zekâtı
Dâhildir buna
Fitreler ve her türlü sadaka
Tutalım oruçları
Yapalım hac ve umreyi
Bir vazifedir bize
Girmek itikâfa

Edilmeli ihya
Bütün mübarek gecelerimiz
Kadir gecemiz bilhassa
Ödeyelim adadıklarımızı
Getirelim yeminleri yerine
Verelim kefaretleri
Keselim kurbanları

Ödeyelim borçları
Ama kaçınalım faizden
Ayrılmayalım şahitlikte
Asla doğru sözden

Büyüklere de itaati
Telkin eder İslâmiyet.
Farzdır baştakilere
İşlerinde adalet...
Uymak ise cemaate
İnsanî ve İslamî bir mecburiyet
İdarecilere itaat
Kur'anî bir emir...
İnsanları barıştırmak
Vicdanî bir mesuliyet.
İyilikle yardımlaşma
Dayanışmanın temeli.
İyiliği emir, kötülükten men
Bu ümmete has bir meziyet.

Komşuya iyi muamale
Dinimizle gelişen
İçtimaî bir hasse...
Hem geçimli olmak
Üzerimize bir vazife
Malı yerinde harcama
Kur'an'dan bir emirdir hepimize
Selâmı almak güzelce
Dua ve berekettir üzerimize
“Yerhamükallah” duasıyla
Cevap vermek hapşırana
Ne hoş bir İslamî âdet...

Evet bütün bunlar
Birer şubedir imandan
Edâ edilmelidir mutlaka
Bu yetmiş küsur ünite
Ve en aktif şekilde
Getirilmelidir yerine
Bulundukça imkân...

Kevser Suresi ve Harfleri

“Biz verdik sana hakikatte kevser.
Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver...
Doğrusu sana buğz edendir, ebter.”
Böyle yazıyor Üstad Elmalılı Hamdi
Kevser suresinin mealinde
Hem de inmeden derine...
Ama tefsirine geçince
Seriyor önümüze
Büyük bir hazine...

Bir kere, önce, şu kısa sure
Cezbediyor kulakları şiir güzelliğiyle
“Kevser” “venhar” ve “ebter”
Kelimeleri teker teker
Dikkatleri hep kendilerine çeker
O inci gibi sıralı harfler
Harika seçiliş ve dizilişleriyle
Mucizeler sergiler...
Bak bir kere,
Bu surede
Aynı cinsten yazılışta kardeşler
Hiç bulunmuyor beraber!

İstersen dikkat et.
Ayın var ğayın yok; tı var zı yok
Sad var dat yok; fe var kaf yok
Hı yok ha var; şın yok sin var
Ze yok rı var;
Farklı olan sadece noktalar
Bir de
Bu sure
Mimsiz sure, çünkü nun var kardeşi mim yok
Harflerin tekrarında da tevafuklar pek çok...
Sana daha anlatmadım ki
Rakam ve rakam ortaya koyan İstanbul fethini
Kevserî ve ebterî,
İki muhteşem tefsiri ve
Unutma Rumuzat-ı Semâviyeyi
Çok iyi mütalaa eylemeyi...

Sevemem Batıp Gidenleri

Pîr-i muğan
Bediüzzaman
Baktığımız gibi
Hiç bakmıyor
İlâhî ifadelere

İbrahim Halilullah'ın işte:
“Sevmem ben batıp gidenleri...”
Diye ifade ettiği
Ayet içindeki sözlerini
Nasıl alıyor ele
Ve neler söylüyor bunun üzerine.
İbrahim aleyhisselâmdan sudûr ile
İlân eden kâinatın zevalini
'Lâ uhibbül- âfilîn' ifadesi
Bir ölüm haberi gibi
Ağlattı beni
Onun için ağladı
Kalp gözü
Ve döktü katreleri
Kalp gözü ağladığı gibi
Gözyaşları dahi
O kadar hazin ki
Güya herbirisi,

Dökülürken ağlıyor şöyle.
Güzel değil batmakla
Kaybolan bir sevgili...
Çünkü mahkûm olan yokluğa
Olamaz mahbûb-u hakikî

Sevilmez ve sevilmemeli
Aşk-ı ebedî için yaratılan
Ve âyine-i Samed olan
Kalp tarafından
Bir matlûb ki
Kaybolmaya mahkûm grupta
Değmiyor kalbin alâkasına
Ve fikrin merakına...
Olamıyor merci bile
Hadsiz emellere
Hem lâyık değil
Teessüf etmeye
Arkasından gam ve kederle
Nerede kaldı, bir de
Kalp ona
Perestiş ede
Ve bağlanıp kala

Bir maksut ki
Mahvoluyor fenada
İstemem sultansa da
Çünkü fâniyim
Neyliyeyim...
Kendim gibi fâniyi

Bir mabûb ki
Gömülüyor yokluğa
Onu çağırmam
Zira ulaşmaz duam ona
Hem ona sığınmam
Nasıl sığınayım?
Nihayetsiz muhtaç ve acizim
Aciz olanda
Bulunmaz merhem ve deva

Bir Mahbûb-u Bakî ki
Arayan ruh dahi
İlân edecektir elbette
Kendi feryadıyla şöyle:
"Sevmem ben, batıp gidenleri."
Bırakıp beni...
İstemem, arzu etmem
Takat yetiremem
Acı hicrana
Sonsuz firaka
Hem zaten
Ardından
Zeval ile acılanan
Bütün visal ve kavuşmalar da
Değmez keder ve meraka

Lâyık değildirler asla
Hiçbir iştiyaka
Çünkü lezzetlerin gitmesi
Bir elem olduğu gibi
Bir elemdir yine
Tasavvuru bile
Yok olacak lezzetin...
İşte bunun için
Birer feryattır
Şu zeval tasavvurundan gelen
O derin elemden
Mecazî âşıkların divanları
Aşk name olan
İnilti nağmeleri...
Evet her birinin
Bütün divan şiirlerinin
Ruhunu sıksan eğer
Teker teker
Birer feryat damlar
Hem de pek elemkâr...

İşte o zeval bulaşmış visaller
O elemli mecazi sevgiler
Derdi ve belası sebebiyle
Kalbim İbrahim vari
Ağlıyor, bağırıyor:
"Sevmem ben, batıp gidenleri"